

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนภาษาอังกฤษผ่านทาง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกในการวิจัยครั้งนี้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและการสร้างรูปแบบการสอน ระยะที่ 2 ผลของการทดลองเพื่อพัฒนารูปแบบการสอน ระยะที่ 3 ผลการขยายผลและประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและการสร้างรูปแบบการสอน

1.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

การศึกษาริบทและสภาพปัจจุบันและความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็นและการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษติดต่อกันเป็นเวลาอย่างน้อย 5 ปี และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 120 คน แบบสำรวจความคิดเห็นมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง โดยความคิดเห็นที่ต้องการศึกษาสำหรับครูผู้สอนมีทั้งสิ้น 9 รายการ และผู้เรียนมีทั้งสิ้น 9 รายการ

1.1.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบสอบถาม แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงสภาพปัจจุบันและความต้องการการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองตามความคิดเห็นของ ครูผู้สอน จำแนกเป็นรายด้าน

ลำดับ	รายการ	ระดับสภาพปัจจุบัน		ระดับความต้องการ	
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1	การกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน	3.46	0.50	4.06	0.57
2	การประเมินความต้องการของผู้เรียน	3.47	0.88	4.58	0.82
3	การเลือกเนื้อหาที่จะเรียน	2.13	0.73	4.54	0.68
4	การควบคุมสภาพแวดล้อมในการเรียน	2.29	0.81	4.05	0.79
5	การจัดช่วงเวลาในการเรียน	3.28	0.85	3.56	0.76
6	การเลือกวิธีการ เทคนิค และเครื่องมือในการเรียน	2.16	0.67	4.27	0.59
7	การตรวจสอบตนเองของผู้เรียน	3.48	1.08	4.55	0.93
8	การประเมินผลการเรียน	2.16	0.67	4.54	0.72
9	การกำหนดบทบาทของครูผู้สอน	2.19	0.56	3.47	0.64
รวม		2.74	0.89	4.15	0.81

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.74$, S.D = 0.89) และมีความต้องการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D = 0.81) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองตามความคิดเห็นของครูผู้สอนพบว่าระดับสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมการเรียนแบบพึ่งพาตนเองอยู่ในระดับน้อยมีจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ การเลือกเนื้อหาที่จะเรียน การควบคุมสภาพแวดล้อมในการเรียน การเลือกวิธีการ เทคนิค และเครื่องมือในการเรียน การประเมินผลการเรียนและการกำหนดบทบาทของครูผู้สอน รองลงมาเป็นระดับสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมการเรียนแบบพึ่งพาตนเองในระดับปานกลาง จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน การประเมินความต้องการของผู้เรียน การจัดช่วงเวลาในการเรียนและการตรวจสอบตนเองของผู้เรียน ส่วนระดับความต้องการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริม

ผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองตามความคิดเห็นของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากและมากที่สุดมี 4 ด้าน ได้แก่ การประเมินความต้องการของผู้เรียน การเลือกเนื้อหาที่จะเรียน การตรวจสอบตนเองของผู้เรียน การประเมินผลการเรียน และระดับความต้องการในระดับมากมี 4 ด้าน ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน การควบคุมสภาพแวดล้อมในการเรียน การจัดช่วงเวลาในการเรียนและการเลือกวิธีการ เทคนิค และเครื่องมือในการเรียน และระดับความต้องการของครูผู้สอนในระดับปานกลาง 1 ด้านคือ การกำหนดบทบาทของครูผู้สอน

1.1.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามมีดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงสภาพปัจจุบันและความต้องการ การจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองตามความคิดเห็นของผู้เรียน จำแนกเป็นรายด้าน

ลำดับ	รายการ	ระดับสภาพปัจจุบัน		ระดับความต้องการ	
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1	การประเมินความต้องการของผู้เรียน	3.03	0.55	4.48	0.53
2	การกำหนดเป้าหมายในการเรียน	1.83	0.94	4.14	0.82
3	การเลือกเนื้อหาที่จะเรียน	2.13	0.73	4.55	0.68
4	การกำหนดบทบาทในการสอน	2.21	0.81	4.47	0.79
5	การวางแผนการเรียน	3.28	0.85	3.96	0.76
6	การเลือกวิธีการ กลวิธี กิจกรรม และสื่อการเรียน	2.16	0.67	4.58	0.59
7	เลือกแหล่งค้นคว้านอกห้องเรียน	3.48	1.08	4.30	0.93
8	การตรวจสอบตนเองของผู้เรียน	2.50	0.67	4.15	0.72
9	การประเมินผลการเรียน	1.59	0.56	4.31	0.64
	รวม	2.47	0.67	4.32	0.47

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพการเรียนในปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.47$, S.D. = 0.67) และความต้องการที่จะได้รับการเรียนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.47) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองของ

ผู้เรียน พบว่า ระดับสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง ตามความคิดเห็นของผู้เรียนอยู่ในระดับน้อยจำนวน 6 ด้าน ได้แก่ การที่ครูผู้สอนให้ผู้เรียนได้ การกำหนดเป้าหมายในการเรียน การเลือกเนื้อหาที่จะเรียน การกำหนดบทบาทในการสอน การเลือกวิธีการ กลวิธี กิจกรรม และสื่อการเรียน การตรวจสอบตนเองของผู้เรียน และการประเมินผลการเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 3 ด้าน คือการประเมินความต้องการของผู้เรียน การวางแผนการเรียน และเลือกแหล่งค้นคว้านอกห้องเรียน ส่วนระดับความต้องการของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองอยู่ในระดับมากมีจำนวน 7 ด้าน ได้แก่ การประเมินความต้องการของผู้เรียน การกำหนดเป้าหมายในการเรียน การกำหนดบทบาทในการสอน การวางแผนการเรียน เลือกแหล่งค้นคว้านอกห้องเรียน การตรวจสอบตนเองของผู้เรียน การประเมินผลการเรียน ผู้เรียนมีความต้องการในการจัดการเรียนการสอนในระดับมากที่สุดจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ การเลือกเนื้อหาที่จะเรียน การเลือกวิธีการ กลวิธี กิจกรรม และสื่อการเรียน

1.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ

จากการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการกับครูผู้สอนที่สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน และผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 60 คน โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน สรุปได้ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนพบว่าในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะเป็นผู้ควบคุมการสอน เน้นการบรรยายและแปลความหมาย ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเนื้อหาที่นำมาสอนไม่หลากหลายและผู้เรียนศึกษาในเรื่องเดียวกันทั้งชั้น ดังนั้น ครูผู้สอนจะเป็นผู้กำหนด เรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่าน ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการคัดเลือกเนื้อหาที่จะเรียนรวมทั้งแหล่งเรียนรู้ก็ไม่หลากหลาย ครูผู้สอนต้องเร่งสอนเนื้อหาให้จบ และครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดความรับผิดชอบ ขาดความพร้อมในการเรียน จึงต้องเตรียมเนื้อหาในบทเรียนเพื่อผู้เรียน อย่างไรก็ตามครูผู้สอนมีความต้องการที่จะพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนของตนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนให้เรียนแบบพึ่งพาตนเองและอยากพัฒนาวิธีการสอนใหม่ ๆ ของตนเองด้วย

2) ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนพบว่าครูผู้สอนมีข้อดีหลายประการคือ มีความตั้งใจในการสอน มีความรับผิดชอบสูง มีการเตรียมการสอน เป็นกันเองกับผู้เรียน เอาใจใส่ ดูแล เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและให้อิสระในการคิด แต่มีข้อที่ควรปรับปรุงคือ ครูผู้สอนมักใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย ให้ผู้เรียนอ่านและแปล เน้นให้ท่องจำศัพท์ เนื้อหาในบทอ่านที่ครูผู้สอนนำมาใช้ในการสอนส่วนมากค่อนข้างยาก ไม่หลากหลาย สาระไกลตัวผู้เรียนไม่สามารถแปลและทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ในบางครั้งเพราะขาดความรู้เดิม

ทำให้ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามได้ นอกจากนี้ครูสอนผู้สอนเร็วเพราะเกรงว่าจะสอนไม่ทันเวลาทำให้กิจกรรมไม่หลากหลาย บรรยากาศการเรียนน่าเบื่อหน่าย ผู้เรียนเครียดทำให้ไม่อยากเรียน อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ ผู้เรียนได้ให้ข้อเสนอแนะว่าในการจัดการเรียนการสอนควรจัดให้มีกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาที่ยากและจะทำให้เข้าใจได้ดีกว่าการฟังบรรยายในชั้นเรียนเท่านั้น ควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเองบ้างและควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในหลาย ๆ กิจกรรมในการเรียนการสอนร่วมกับครูผู้สอน เช่น การกำหนดรูปแบบการเรียน รูปแบบการประเมิน มีการประเมินด้วยวิธีการต่าง ๆ นอกเหนือจากการทำแบบทดสอบอย่างเดียว นอกจากนี้ครูผู้สอนควรมีการประเมินความเข้าใจของผู้เรียนระหว่างเรียนเนื่องจากส่วนใหญ่ให้อ่าน แพล และทำแบบฝึกหัดและครูผู้สอนใช้สื่อการสอนไม่หลากหลาย

สรุปผลโดยรวมจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ทำให้ทราบปัญหาและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งด้านครูผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องความต้องการจัดให้มีการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองในระดับมาก พร้อมทั้งได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ตอบสนองความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนและมีการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะของผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองดังที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

1.2 ผลการสังเคราะห์ร่างต้นแบบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกในโรงเรียนมัธยมศึกษา

จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร หนังสือ ตำรา อินเทอร์เน็ตและผลการศึกษาริบท สามารถวิเคราะห์ร่างต้นแบบรูปแบบการสอนดังนี้

1.2.1 หลักการ

รูปแบบการสอนได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจาก ทฤษฎี แนวคิด รวมทั้งการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก ดังนี้

1) การเรียนแบบพึ่งพาตนเองมีกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนที่สร้างเสริมให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ โดยที่ผู้เรียนมีการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การบริหารจัดการ มีแรงจูงใจในตนเองในการเรียนรู้ มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนอย่างกระตือรือร้น สามารถตัดสินใจในสิ่งที่จำเป็น ถ่ายโอนการเรียนรู้ เข้าใจใน

ศักยภาพของตนและแสดงออกให้เห็นถึงความสามารถที่ตนมีอยู่ เพื่อที่จะบรรลุความต้องการในการเรียนของตนเอง

2) การอ่านเชิงลึกเป็นรูปแบบการอ่านที่เอื้อให้ผู้อ่านที่มีความสนใจและเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่ตนเองได้อ่าน ผู้อ่านพัฒนาการเรียนรู้และความสามารถของตนจากการอ่านบทอ่านที่มีเนื้อหาลักษณะเดียวกัน มีสาระที่คล้ายคลึงกันซึ่งจะสามารถพัฒนาการอ่านของผู้อ่านทั้งในตัวสาระและคำศัพท์ การอ่านเนื้อหาหรือสาระในบริบทคุ้นเคยและเกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานเดิมจะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในสาระนั้นมากขึ้น กระบวนการของการอ่านเชิงลึกเกิดขึ้นได้ตามสมมติฐานและแนวคิดของ Krashen's Monitor Model ตอบสนองทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Theory of Secondary Language Acquisition) คือ การเรียนรู้จากการอ่านเกิดขึ้นตามธรรมชาติและผ่านทางการสอน โดยการเรียนรู้ที่นั่นเกิดจากการปรับแก้สิ่งที่ผู้อ่านรับรู้และเรียนรู้โดยผ่านทางกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้มีลำดับขั้นและเป็นไปตามกฎธรรมชาติ และการเรียนรู้เกิดจากความเข้าใจและปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่กำลังเรียนรู้

3) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะยึดถือผู้เรียนเป็นตัวหลักสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยคำนึงถึงความต้องการ แรงจูงใจ ประสิทธิภาพ พื้นความรู้เดิม ความสนใจและทักษะในทางริเริ่มสร้างสรรค์ของตน การเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและตัดสินใจในการเรียนในรูปแบบของการกำหนดจุดประสงค์และการเลือกวิธีการในการเรียน โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ให้ความสะดวก ช่วยเหลือและเป็นแหล่งข้อมูล ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอน

4) ทฤษฎีสรรคนิยมมีหลักการเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการแก้ปัญหาและขึ้นอยู่กับการณ์พบของแต่ละบุคคล ดังนั้น ผู้เรียนตามแนวคิดนี้จะมีแรงจูงใจจากภายใน มีความกระตือรือร้น มีการควบคุมตนเองและเป็นผู้ที่มีการตอบสนองต่อการแสวงหาองค์ความรู้

5) ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยมแสดงถึงความเชื่อเกี่ยวกับความเป็นอิสระและความเป็นตัวของตัวเองของมนุษย์ มีความเป็นปัจเจกชนและศักยภาพ มีการรับรู้ มีความรับผิดชอบและความเป็นมนุษย์ หากผู้เรียนมีลักษณะดังกล่าวจะสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้เต็มที่ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

1.2.2 จุดมุ่งหมาย

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียน ซึ่งเป็นนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาไทยสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองให้สูงขึ้น โดยสะท้อนลักษณะการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองในบริบทห้องเรียนหรือโรงเรียนตามกรอบแนวคิดของ Fenner และ Newby (2000) ประกอบด้วย การสะท้อนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนเอง การกำหนดเป้าหมายในการเรียน การวางแผนในการเรียน การประเมินผลในการเรียนรู้ การใช้รูปแบบและกลวิธีการเรียนรู้ การเลือกอุปกรณ์สื่อและกิจกรรมในห้องเรียน และการเลือกแหล่งค้นคว้า

1.2.3 เนื้อหาสาระ

เนื้อหาสาระของรูปแบบการสอนเป็นการประยุกต์ผสมผสานแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านเชิงลึกกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียน โดยผู้เรียนเป็นผู้เลือกเนื้อหาสาระตามที่ตนต้องการจะอ่าน ตามความสนใจเพื่อสร้างแรงจูงใจในการอ่านภายใต้การดูแลและช่วยเหลือจากครูผู้สอน เนื้อหาที่ผู้เรียนเลือกอ่านภายใต้แนวคิดของการอ่านเชิงลึกจะประกอบด้วยสาระที่คล้ายคลึงกันอยู่ภายใต้หัวข้อเดียวกันที่ผู้เรียนสนใจ ความยากง่ายจึงยืดหยุ่นไปตามความสามารถ ศักยภาพทางภาษาของแต่ละคน ความรู้พื้นฐานจากบทอ่านหนึ่งไปสู่บทอ่านหนึ่งที่อยู่ในบริบทของวงคำศัพท์และภาษาเดิม ๆ ซ้ำ ๆ จะเป็นกลไกในการเรียนรู้ภาษาจากสิ่งที่ตนเองชอบอันเป็นผลต่อการจำที่คงทนในสิ่งที่ตนเองอ่านโดยปราศจากความซับซ้อนและยุ่งยากของบทอ่านและเนื้อหา

1.2.4 กิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สังเคราะห์ขึ้นมี 4 ขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นความสนใจและสร้างความเชื่อมั่นในการเรียน

ขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมและค้นหาความต้องการในการเรียนของตนเพื่อนำไปสู่การวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนของตนที่สามารถตอบสนองความต้องการและความแตกต่างของตนเอง ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการสอนที่ห้ามโน้ตชนในสิ่งที่จะกระทำร่วมกันในรายวิชาการอ่าน แจ่มจุดประสงค์ ทบทวนประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในเรื่องการอ่าน วางแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน กำหนดเป้าหมายในการเรียนการสอน เตรียมความพร้อมในการเรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสำรวจความต้องการของตนและร่วมวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2) ขั้นที่ 2 ขั้นในห้องค์ความรู้

ขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้พร้อมทั้งปัญหาที่พบอันเป็นผลมาจากการศึกษาค้นคว้าของตนเอง ครูผู้สอนเป็นผู้ช่วยเหลือแนะแนวทางในการเรียน

การศึกษาค้นคว้าโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ระดมแนวคิดของผู้เรียนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ วิธีการศึกษาค้นคว้า ซึ่งประเด็นปัญหาพร้อมวิธีการแก้ไข มอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้า เลือกเนื้อหาที่จะอ่านตามความสนใจของตน

3) ขั้นที่ 3 ขั้นส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย

ขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีอิสระในการวางแผนการเรียนและดำเนินการปฏิบัติของผู้เรียน ศึกษา ค้นคว้า เรื่องที่อ่านตามความสนใจโดยอาศัยกลวิธีของตนเองในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง พร้อมทั้งนำเสนองานและสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ต่อครูผู้สอนและชั้นเรียน ครูผู้สอนจะทำหน้าที่ในการเป็นที่ปรึกษาและสนับสนุนอย่างใกล้ชิดกับผู้เรียนแต่ละคน ตรวจสอบเรื่องที่ผู้เรียนสนใจที่จะอ่านเพื่อให้อยู่ในกรอบของการอ่านเชิงลึก ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และครูผู้สอน โดยมีการซักถามแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจและการเรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน

4) ขั้นที่ 4 ขั้นการประเมินผลของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองที่พัฒนาขึ้นในตัวผู้เรียน โดยผ่านทางการอ่านเชิงลึก

ขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรเรียนหรือไม่ เป็นการประเมินตามสภาพจริงโดยให้ผู้เรียนมีส่วนในการประเมิน

จากการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนได้รูปแบบการสอนที่พัฒนาความสามารถในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง มีกรอบแนวคิดของต้นแบบรูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกและต้นแบบรูปแบบการสอนดังแสดงในภาพที่ 7 และภาพที่ 8 ตามลำดับ

การจัดการเรียนการสอน

รูปแบบการสอน

ประกอบด้วย

แนวคิด / ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเรียนรู้ มีหลักการว่า การเรียนรู้ คือ การแก้ปัญหา ซึ่งขึ้นอยู่กับ การค้นพบของแต่ละบุคคล และผู้เรียนจะมีแรงจูงใจจาก ภายใน ผู้เรียน จะเป็นผู้ กระตือรือร้น มีการควบคุม ตนเองและเป็นผู้ที่มีการ ตอบสนอง

แนวคิดการจัดการเรียนสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ หรือเป็นผู้ ที่มีบทบาทสำคัญในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ ในทุกขั้นตอนของ กระบวนการเรียนการสอน

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ผู้เรียนมีบทบาทในกระบวนการที่จะ มีภาวะเหมาะสม มีการควบคุม รับผิดชอบ การบริหารจัดการ รับผิดชอบ รับผิดชอบ ให้ ปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนอย่างกระตือรือร้น สามารถตัดสินใจใน สิ่งที่จำเป็น ถ่ายโอนการเรียนรู้ แสดงออกให้เห็นถึงความสามารถที่ตน มีอยู่ เพื่อที่จะบรรลุความสำเร็จในการเรียนของตนเอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ กลุ่มมนุษยนิยม เน้นถึงความสำคัญของ ปัจจัยบุคคลและ ความสำคัญของการพัฒนาทาง อย่างเต็มที่คนทั้งกายภาพ ของแต่ละบุคคล

แนวคิดการอ่านเชิงลึก ผู้อ่านต้องมีความสนใจและเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่ตน ได้อ่านการอ่านอย่างที่มี เนื้อหาอย่างเดียวกัน สารที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะสามารถพัฒนาการอ่านของผู้อ่านทั้งในตัวสาระและคำศัพท์ ผู้อ่านได้ อ่านสาระในบริบทที่คุ้นเคย และความรู้พื้นฐานจะช่วยให้เข้าใจในสาระ นั้นมากขึ้น

บทบาทผู้เรียน : ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

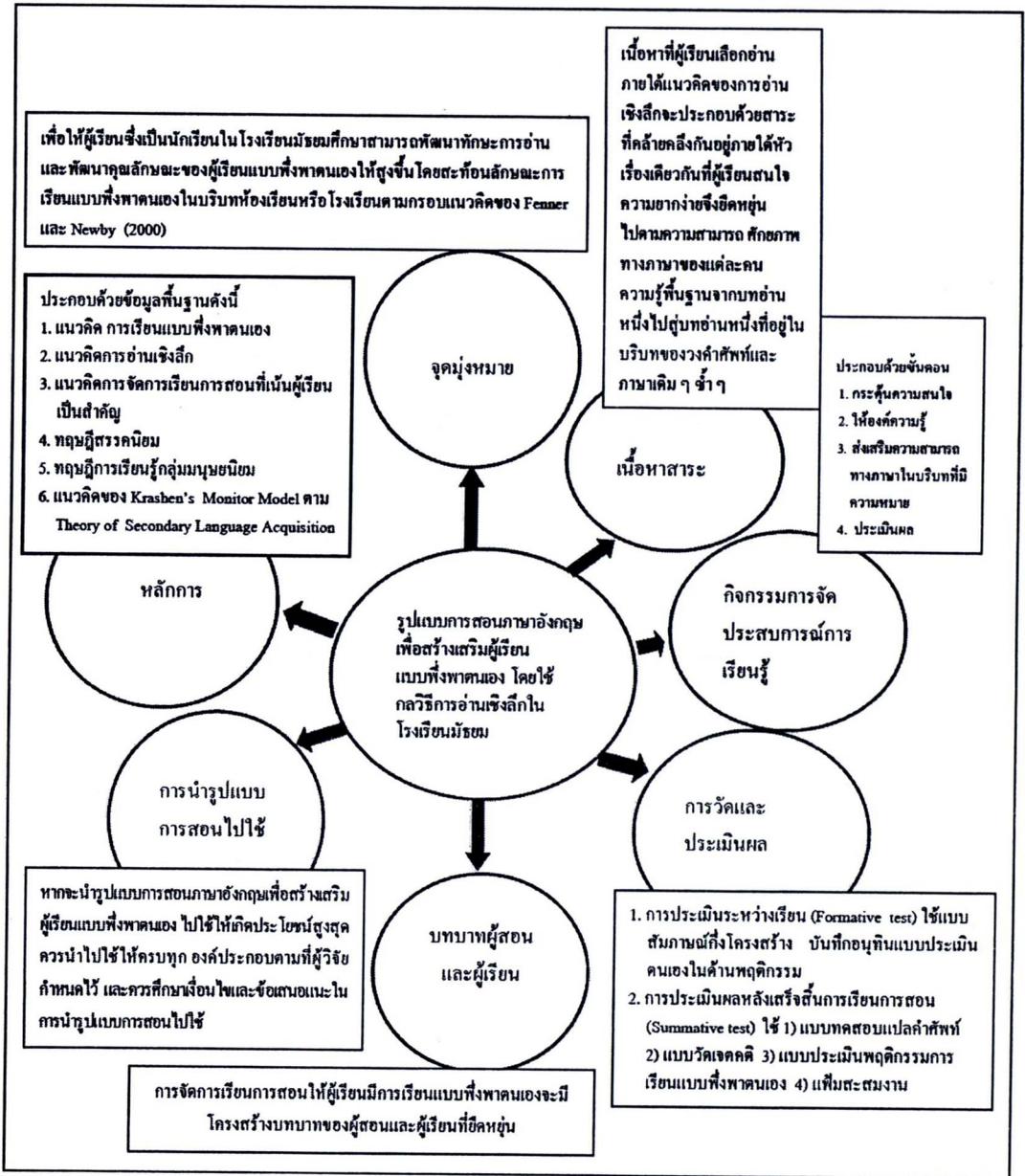
บทบาทครูผู้สอน: อำนวยความสะดวกในการเรียน

ผลลัพธ์ : การพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง

ประกอบด้วยขั้นตอน
1. กระตุ้นความสนใจและสร้างความเชื่อมั่น ในการเรียน (Gaining Students' Motivation and Confidence)
- เป็นการเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียน โดยอาจกระตุ้นความสนใจและกำหนดเป้าหมายในการเรียน ให้องค์ความรู้
- เติมเต็มเรื่องหรือทฤษฎีต่าง ๆ ไป
2. ให้องค์ความรู้ (Learning Concept)
- ครูผู้สอนแนะนำ สถาบันและให้องค์ความรู้ในเรื่องการอ่าน การอ่านเชิงลึก ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง
3. ส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย (Enhancing Students' Ability in Meaningful Context and Display)
- ผู้เรียนเลือกเรื่องอ่านตามความสนใจ นำตนเองมา ตัดครูผู้สอน ขึ้นเรียน
- ครูผู้สอนตรวจว่าเรื่องที่ผู้เรียนอ่าน
4. ประเมินผล (Assessing Students' Ability)

รูปแบบการเรียนการสอนจากแนวคิดของ Krashen's Monitor Model ตาม Theory of Second Language Acquisition ที่สร้าง กระบวนการของการอ่านและเลือกตามตนเองมีดังนี้:
1. การเรียนรู้เกิดขึ้นตามธรรมชาติและผ่านทางการสอน (The Acquisition versus Learning Hypothesis)
2. การเรียนรู้เกิดจากการปรับแก้สิ่งที่รับรู้ผ่านทางกระบวนการเรียนรู้ (The Monitor Hypothesis)
3. การเรียนรู้มีลำดับขั้นและเป็นไปตามกฎธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis)
4. การเรียนรู้เกิดจากความเข้าใจและปฏิสัมพันธ์ที่กำสัญเรียนรู้ (The Input Hypothesis)
5. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนต้องมีความตั้งใจที่เรียน (The Affective Filter Hypothesis)

ภาพที่ 7 กรอบแนวคิดของต้นแบบการสอนเพื่อสร้างผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง

ภาพที่ 8 ต้นแบบรูปแบบการสอน

2. ผลการวิจัยระยะที่ 2 ผลการทดลองเพื่อพัฒนารูปแบบการสอน

ในการรายงานผลครั้งนี้ ผู้วิจัยรายงานผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้จากการประยุกต์ใช้การวิจัยปฏิบัติการ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ (1) การวางแผนและการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ในวงจรที่ 1 (2) การวางแผนและการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ในวงจร

ที่ 2 (3) การวางแผนและการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ในวงจรที่ 3 รายละเอียดของผลการวิจัยระยะที่ 2 มีดังนี้

2.1 วงจรที่ 1 การวางแผนและการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน

2.1.1 การวางแผน (Plan)

การดำเนินการวิจัยในขั้นนี้ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากการวิจัยในระยะที่ 1 จากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ตอบสนองความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน พร้อมทั้งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะของผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง รวมทั้งเป็นการสังเคราะห์ร่างต้นแบบรูปแบบการสอนมาวางแผนเพื่อดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน โดยดำเนินการที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 /1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 40 คน

ผู้วิจัยได้ประชุมกับผู้ช่วยวิจัย 1 คน ในการเตรียมความพร้อมของผู้ช่วยวิจัยด้วยการอธิบายชักจูงความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกใน โรงเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้น โดยให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ช่วยวิจัยคือ (1) ร่วมตรวจและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านของผู้เรียน (2) ร่วมวางแผนการจัดการเรียนรู้และเตรียมสื่อและอุปกรณ์การสอน (3) สังเกตและสัมภาษณ์และ (4) ร่วมประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนร่วมกับผู้วิจัย โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น 4 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนความสนใจและสร้างความมั่นใจในการเรียน ขั้นให้อรรถกถาความรู้ ขั้นส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมายและ ขั้นการประเมินผลของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง ขณะดำเนินการสอนผู้วิจัยทำการสังเกตไปด้วยพร้อมทั้งบันทึกผลการสังเกตหลังจากเสร็จสิ้นการสอน ผู้ช่วยวิจัยจะเข้าสังเกตและมีส่วนร่วมสังเกตและมีส่วนร่วมในประเมินการสอน

ก่อนดำเนินการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ดำเนินการปฐมนิเทศผู้เรียน เพื่อให้ทราบถึงขั้นตอน วิธีการของรูปแบบการสอน ซึ่งแจ้งถึงบทบาทของครูผู้สอนและบทบาทผู้เรียนในขณะดำเนินการสอน จุดมุ่งหมายหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนและวิธีการประเมินผลการเรียน

2.1.2 การปฏิบัติการ (Act) และการสังเกตการณ์

1) การจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1 ถึง 6

ในการจัดการเรียนการสอนในระยะที่ 2 นี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตาม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนแล้วซึ่งประกอบไปด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา ขั้นตอนและ กิจกรรมการเรียนรู้และประเมินผล ผลการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกใน โรงเรียนมัธยมศึกษาในวงจรที่ 1 สรุปได้โดยรวมดังนี้

1.1) ชั้นกระตุ้นความสนใจและสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อม ครูผู้สอนได้ให้หมโนทัศน์เกี่ยวกับวิธีการเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเองตลอดทั้งความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านเชิงลึก โดยให้ผู้เรียนระดมความคิดร่วมกันกำหนดกิจกรรมหลัก ๆ ของการเรียน จากการสังเกตพบว่าผู้เรียนบางคนมีความไม่แน่ใจในการดำเนินการเรียนด้วยตัวเองเมื่อได้รับโอกาสในการเลือกหัวเรื่องที่อ่าน มีการซักถามถึงผลดี ผลเสียของการเรียนแบบนี้ ผู้เรียนบางคนแสดงความกังวลเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของตนว่าจะไม่สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนได้ ผู้เรียนบางรายมีการต่อรองให้เรียนกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม รวมถึงมีความวิตกกังวลในการประเมินผลเพื่อนร่วมชั้นเรียน แต่มีผู้เรียนบางส่วนที่มีความพึงพอใจแสดงความรู้สึที่ดีใจที่จะได้ทำกิจกรรมการอ่านตามที่ตนเองสนใจแต่ยังไม่รู้ว่าจะเริ่มได้อย่างไรและต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอนในเบื้องต้น

1.2) ชั้นให้องค์ความรู้ จากการสังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนส่วนมากมีปัญหาในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องๆที่ตนเองเลือกมาว่าจะเหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของตนหรือไม่ ปัญหาที่ผู้เรียนพบร่วมกันอีกปัญหาคือแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลสำหรับการอ่านเพราะผู้เรียนไม่มีความคุ้นเคยกับการสืบค้นข้อมูลภาษาอังกฤษสำหรับให้อ่านตามลำพัง ทำให้มีความวิตกกังวลซึ่งมีผลกระทบต่อเป้าหมายของการเรียนภาษาอังกฤษในผู้เรียนบางราย แต่อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหที่ผู้เรียนเผชิญร่วมกันทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันมากขึ้น กระตือรือร้นที่จะร่วมกันหาทางเลือกในการเรียนสำหรับตัวเอง

ชั้นตอนนี้ยังคงเป็นชั้นตอนที่ผู้เรียนมีการปรับเปลี่ยนเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการอ่านทั้งทางบวกและทางลบในเบื้องต้นของการเริ่มต้นการเรียนในรายวิชาการอ่านเนื่องจากวิธีการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติและต้องเรียนแบบพึ่งพาตนเองสิ่งที่ผู้เรียนเริ่มคิดคำนึงมากขึ้นคือ การวางแผนและกำหนดเป้าหมายให้ตนเองเรียนอย่างมีความสุขและได้รับการประเมินด้วยเกรดดี ๆ พฤติกรรมการเรียนแบบนี้เป็นแรงกระตุ้นที่ดีสำหรับผู้เรียนที่มีความพร้อมทางด้านภาษาแต่สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาไม่ค่อยดีนักและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่แล้วการได้รับโอกาสแบบนี้ถือเป็นเรื่องที่น่าวิตก

1.3) ขั้นส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมายปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยกับผู้เรียนและการใช้ภาษาในการช่วยเหลือผู้เรียนพบมากขึ้น ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนแสดงความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เพื่อนร่วมชั้นที่จะนำมาเสนอและผู้เรียนบางรายนำเรื่องของเพื่อนมาเปรียบเทียบกับเรื่องของตน ปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนเริ่มจากการปรึกษาหารือซักถามเพื่อนภายในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนคำศัพท์และซักถามความหมาย จากการสังเกตพบว่ามีผู้เรียนที่มียุทธศาสตร์ตามลำพังอยู่โดยเฉพาะผู้เรียนที่เรียนเก่งและผู้เรียนที่เรียนอ่อน ผู้วิจัยได้กระตุ้นให้ผู้เรียนพูดคุยกัน แลกเปลี่ยนความรู้กันให้มากขึ้น เช่น “พูดคุยกันนะปรึกษาหารือกัน คุณกันได้ตามสบาย” หลังจากที่ถูกกระตุ้นให้ช่วยเหลือกัน ผู้เรียนมีการพูดคุยกัน สิ่งที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันมากที่สุดคือ การแปลความหมายของประโยค เพราะผู้เรียนบางคนไม่สามารถแปลได้ก็ให้เพื่อนช่วยและพบว่าภาษาที่ใช้มากที่สุดได้แก่ภาษาไทย แต่ยังคงมีผู้เรียนบางรายใช้ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ในการบอกความหมายคำศัพท์กับเพื่อน ผู้เรียนได้ใช้กิจกรรมในขั้นนี้เป็นเสมือนเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำให้ผู้เรียนเริ่มคิดที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนคนอื่นก่อนมีการนำเสนอผลงาน

ผลของการที่ผู้เรียนได้รับโอกาสในการค้นคว้าหาความรู้จากการเลือกหัวเรื่องที่ตนสนใจในวงจรที่ 1 ยังสะท้อนภาพของความสามารถและองค์ความรู้ในเรื่องของทักษะการอ่านเอาความของผู้เรียน มีผู้เรียนหลายคนที่ประสบปัญหาในการทำความเข้าใจในเรื่องที่ตนเองสนใจ และต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอนอีก โดยเฉพาะในเรื่องของทักษะการอ่านที่ต้องอาศัยความรู้ทางไวยากรณ์เข้ามาช่วยตีความหรือแม้กระทั่งการแปลความ ผู้เรียนไม่สามารถแปลข้อความดังที่สาระและเนื้อหาเสนอไว้ได้ถูกต้องแม้จะรู้ความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรมแล้ว ผู้เรียนแสดงการยอมรับว่าสิ่งที่ตนเองอ่าน สรุปและแปลโดยขาดหลักการนั้นไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ผู้เรียนคิดคำนึงเกี่ยวกับระดับภาษาอังกฤษของตนเอง จุดอ่อน จุดแข็งของภาษาอังกฤษของตนเอง และยอมรับว่าตนเอง ต้องพัฒนาอีกมาก ต้องขยันอ่านให้มาก ส่งผลให้ผู้เรียนแต่ละคนใช้เวลาในการศึกษาอย่างมากเพื่อจะให้บรรลุจุดประสงค์

จากการมีปฏิสัมพันธ์ในขั้นของการส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมายยังพบว่าผู้เรียนมีความตั้งใจที่ค้นหาและเลือกสาระหรือหัวเรื่องที่ตนเองสนใจ แต่ผู้เรียนบางคนก็มีปัญหาที่เลือกหัวข้อได้แล้วแต่ไม่สามารถหาเนื้อหาที่เป็นแนวการอ่านเชิงลึกได้หรือเหมาะกับระดับของตนเองได้จึงขอเปลี่ยนหัวข้อเรื่องที่จะอ่านบางส่วน ได้ข้อมูลมาแล้วมาปรึกษาครูผู้สอนแต่เนื้อหาอยากกิน ไปจึงไม่มีความมั่นใจที่จะอ่านทั้งเรื่องจึงขอกลับไปค้นหาใหม่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและมีเป้าหมายในการค้นคว้าและการทำงานของตนเองมากขึ้น

1.4) กิจกรรมในขั้นการประเมินผลของการเรียน เพื่อประเมินผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เป็นการประเมินที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม ดำเนินการ โดยให้ผู้เรียน เขียนสรุปใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ผลจากการประเมินการปฏิบัติกิจกรรม ปรากฏว่าผู้เรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ 37 คน ไม่ผ่าน 3 คน และพบว่าผู้เรียนอ่อนจะเรียนรู้ได้เข้า ต้องให้ความช่วยเหลือ จึงได้จัดสอนเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2) การวัดผลและประเมินผล

เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมในวงจรที่ 1 โดยประเมินความสามารถใน การอ่านของผู้เรียน 10 คะแนนจากการตรวจการเขียนสรุปเรื่องที่อ่านและการประเมินจากการ นำเสนองานและประเมินความรู้เรื่องคำศัพท์ย่อยรวม 10 คะแนน โดยคะแนนรวมในวงจรนี้คิดเป็น ร้อยละ 20 ของคะแนนรายวิชาพบว่า ผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์ การพัฒนาความสามารถในการอ่านมี ทั้งสิ้น 37 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 ของผู้เรียนทั้งหมด (40 คน) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 14.10

2.1.3 การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการและได้สะท้อนผลการ ปฏิบัติการโดยนำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ ที่จะนำไปปรับปรุงและพัฒนาารูปแบบการสอนในวงจรต่อไป ดังนี้

1) การสะท้อนผลการปฏิบัติจากการสัมภาษณ์

1.1) เนื้อหาในการสอน ผู้เรียนชอบมากเนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้เรียนเลือกเอง แต่ก็ค่อนข้างยากในบางตอน จึงต้องเสียเวลาในการอ่าน แปลและสรุปความอย่างมาก แต่ผู้เรียนก็ ชอบที่จะศึกษาสิ่งใหม่ ๆ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เมื่อมีปัญหาสามารถถามเพื่อน ถามครูผู้สอน และผู้ช่วยวิจัยเมื่อมีปัญหา เนื้อหาที่สับสนมีมาก ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องนำมาปรึกษาครูผู้สอนและ ผู้ช่วยวิจัยในชั่วโมง

1.2) ขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนการสอนและปัจจัยที่จะพัฒนาการอ่าน ผู้เรียนให้ข้อมูลโดยสรุปว่า สิ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และอ่านได้ดีขึ้นคือการหมั่นฝึกฝน การให้ ความใส่ใจ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ หมั่นท่องจำและจดบันทึกคำศัพท์ยาก ได้เรียนรู้จากการ อธิบายและบอกคำศัพท์จากเพื่อนด้วย นอกจากนี้ ผู้เรียนเห็นว่าเมื่อมีปัญหาในการอ่านมักจะนึกถึง เพื่อนก่อน โดยถามคำถามเพื่อนและขอให้เพื่อช่วยอธิบาย ส่วนหนึ่งเห็นว่ามักจะนึกถึงผู้วิจัยและ จากการทำความเข้าใจพื้นฐานของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ข้อมูลโดยรวม พบว่า กิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องทำนั้นมีมากมายซึ่งบางกิจกรรมผู้เรียนไม่คุ้นเคย เช่น การเลือกเนื้อหาที่จะ เรียนเองทำให้ไม่มั่นใจเมื่อได้รับโอกาสให้เลือกในสิ่งที่ตนเองต้องการ มีความกังวลทุกอย่างต้องมี

การวางแผน เตรียมตัว การนำเสนองานนั้นเมื่อได้รับฟังเพื่อนนำเสนองานทำให้ได้พัฒนาความกล้าแสดงออก ซึ่งในตอนแรก จะรู้สึกอาย ไม่กล้าแสดงออก ถึงแม้จะเตรียมตัวมาอย่างดีก็เกิดความไม่มั่นใจสั้นในตอนนำเสนองาน คิดว่าเมื่อมีความคุ้นเคยกับการเรียนแบบนี้แล้วคงจะดีขึ้น

1.3) เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการให้ผู้วิจัยปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนต้องการให้ผู้วิจัยอธิบายข้อผิดพลาดและอธิบายหลักการก่อนที่จะให้ผู้เรียนอ่าน แปลและสรุปเอง อยากให้ผู้วิจัยอธิบายหลักไวยากรณ์เพราะพื้นฐานผู้เรียนอ่อนมาก

1.4) เกี่ยวกับปัญหาการอ่านพบว่าผู้เรียนมีปัญหาด้านไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ อีกทั้งไม่มีความรู้และข้อมูลพื้นฐาน ความรู้ด้านไวยากรณ์น้อย อยากให้อาจารย์ใช้เวลาในการอธิบายให้มากขึ้น

ดังหลักฐานที่ปรากฏในการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการบางตอนของผู้เรียนกับครูผู้สอน

ครูผู้สอน เป็นไงบ้าง ได้หัวข้อหรือยัง
ศิริ ยังไม่แน่ใจค่ะครู ที่ได้มาไม่รู้ว่าจะอ่านรู้เรื่องรีเปล่า
ครูผู้สอน แล้วขอบมัยละ
ศิริ ขอบค่ะ หนูว่านะ หนูควรมีแผนในการเลือกเรื่องและหาแหล่งที่จะได้ข้อมูลต่อเนื่องค่ะครู ที่เอามารู้สึกว่ามันยาก ครูแนะนำหน่อยสิคะ

(23 มิถุนายน 2552 เวลา 14.15 น.)

สน ผมไม่รู้ว่าจะสอบผ่านรีเปล่าเนะครับ ผมไม่ได้ภาษาอังกฤษครูให้ให้อ่านเองแบบนี้ ผมกลัวตกครับ
ครูผู้สอน ก็พยายามหน่อยนะ ครูว่าเราหาเวลามาคุยกันหน่อยดีมัย การอ่านแบบนี้ดีนะ เราได้อ่านในสิ่งเราอยากอ่าน ก็หาอะไรง่าย ๆ อ่านก่อนสิ
สน จะพยายามครับครู ยังไงก็กังวลอยู่ดี ผมคงหาตัวช่วยแหละครับ
ครูผู้สอน มีอะไรก็แวะมาหาครูนะ

(23 มิถุนายน 2552 เวลา 14.30 น.)

ครูผู้สอน หัวเรื่องอะไรที่เราชอบอ่าน
ใจ ยังตัดสินใจไม่ได้ค่ะครู ชอบหลายอย่าง แต่หนูคิดว่าหนูควรจะเริ่มจากอะไรง่าย ๆ ก่อนจะได้ไม่ต้องเครียดกับการอ่านของตัวเอง
ครูผู้สอน ก็เป็นการวางแผนที่ดีนะ

- ใจ ค่ะครู แต่หนูอยากอ่านอะไรที่มันเตรียมศัพท์ไปสอบด้วยนะคะ
หนู ยิ่งไม่เก่งคำศัพท์อยู่ ครูบอกว่าอ่านมาก ๆ แล้วมันจะช่วย
ให้จำได้มาก ขึ้น หนูก็อยากลองค่ะ เพราะหนูไม่ชอบท่องศัพท์
จี้เกียดค่ะ
- ครูผู้สอน เอ้า ลองดู เปรียบเทียบตัวเองด้วยนะว่าดีขึ้นมาัย ดันเทอมกับ
ท้ายเทอม
- ใจ ขอบคุณค่ะครูผู้สอน
- (25 มิถุนายน 2552 เวลา 10.00 น.)
- สมใจ ครูหา หนูมีความรู้สึกที่ภาษาอังกฤษหนูไม่ค่อยได้เรื่องเวลาหนูอ่าน
หนูต้องเปิดพจนานุกรมตลอด แต่ว่าหนูยังแปลไม่ค่อย รู้เรื่องค่ะ
ทำไมดีคะครู
- ครูผู้สอน ต้องฝึกอ่านให้มากขึ้นค่ะ การอ่านเป็นทักษะ หนูต้องค่อยๆฝึก
ใจเย็น ๆ ถ้าหนูได้อ่านซ้ำ ๆ แบบนี้ หนูจะมีความเข้าใจได้
เพราะหนูจะมีความรู้เดิมในเรื่องที่หนูอ่าน มีอะไรก็แลกเปลี่ยน
กับเพื่อนนะจ๊ะ อย่าเพิ่งท้อ ครูรู้ว่าการเรียนแบบนี้มันใหม่
สำหรับพวกหนู
- สมใจ ค่ะครู ถ้าหนูไม่พยายามหนูก็ตกสิคะ ครูช่วยหน่อยนะคะ
- (25 มิถุนายน 2552 เวลา 10.15 น.)
- ครูผู้สอน งานเขียนสรุปเรื่องของเรา ครูอ่านแล้วเป็นงงๆนะ
- วาที ครับครู ผมพยายามแล้วนะครับ เปิด dictionary ตั้งหลายรอบ
แต่ก็ยังอ่านไม่เข้าใจ รึว่าผมหาเรื่องที่ยากเกินความสามารถผม
กับการเรียนแบบนี้มันยากอยู่นะครับ
- ครูผู้สอน เรามีอิสระในการเลือกเรื่องไม่ใช่นะหรอ เอาสิ่งที่เราชอบสิ
- วาที ก็ดีครับ ผมก็พยายามอยู่เดี๋ยวครั้งต่อไปจะหาอะไรที่มันง่ายกว่านี้
แต่ว่าบางทีมันก็หายากนะครับ แหล่งข้อมูลนอกจากอินเทอร์เน็ต
แล้วที่โรงเรียนเราก็น้อย ในห้องสมุดก็มีหนังสือภาษาอังกฤษ
ทั่ว ๆ ไป น้อยมาก
- ครูผู้สอน ครูก็ซื้อหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษมาอยู่ที่กลุ่มสาระนะไปอ่านดูสิ
- วาที ครับครู
- (25 มิถุนายน 2552 เวลา 10.25 น.)

2) การสะท้อนการปฏิบัติจากการเขียนอนุทินสะท้อนผลการเรียนรู้

จากการอ่านอนุทินที่ผู้เรียนเขียนสะท้อนความรู้สึกต่อการเรียนในรายวิชาการอ่าน โดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกเพื่อสร้างเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง สามารถสรุปสาระโดยรวม ได้ดังต่อไปนี้

2.1) เนื้อหาที่นำมาอ่านค่อนข้างยากและมีมากเกินไปผู้เรียนไม่ค่อยรู้ความหมายของคำศัพท์ ต้องคอยถามเพื่อนและครูผู้สอนทำให้เรียนรู้ได้ช้ามาก

2.2) ขั้นตอนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ผู้เรียนมีความรู้เรื่องที่เรียนมากขึ้นแต่มีความลำบากในการตัดสินใจในเรื่องที่ชอบและจะนำเอามาเสนอ รวมถึงแหล่งสืบค้นมีค่อนข้างจำกัดทำให้การค้นคว้ามีปัญหาสาระที่หาของนักเรียนบางคนไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเองทำให้ทราบถึงจุดอ่อนจุดแข็งของเนื้อหาของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีจุดเริ่มต้นที่ต้องปรับปรุงและวางแผนในการเรียนที่สำคัญผู้เรียนได้มีความตระหนักถึงการให้ความช่วยเหลือเพื่อนและมีปฏิสัมพันธ์กันในทางบวกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานที่รับมอบหมาย

2.3) ในด้านที่เกี่ยวกับความต้องการให้ผู้วิจัยช่วยเหลือหรือปรับปรุงการเรียน การสอน ผู้เรียนสะท้อนว่า อยากให้ครูผู้สอนช่วยดูแลผู้เรียนทุก ๆ คนว่าพัฒนาขึ้นหรือเปล่าอยากให้นำวิธีหรือเทคนิคการอ่านที่ทำให้เข้าใจได้อย่างรวดเร็ว

2.4) ในส่วนของปัญหาในการอ่าน ผู้เรียนสะท้อนให้เห็นว่ายังมีปัญหาในเรื่องไวยากรณ์ เพราะยังไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ อ่านโครงสร้างรูปประโยคไม่ถูกต้อง อยากให้ผู้วิจัยอธิบายการใช้หลักไวยากรณ์ เน้นแก้ไขส่วนที่แปลผิดบ่อยและหาเวลาว่างเพื่อสอนเสริม นอกจากนี้ ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องการไม่รู้ความหมายของคำศัพท์และปัญหาต่างๆเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ การเรียนแบบพึ่งพาตนเอง เนื่องจากเป็นสิ่งใหม่สำหรับผู้เรียนที่ได้ให้ความสนใจในการศึกษาค้นหลักฐานที่ปรากฏในอนุทินบางตอน

...วันนี้เรียนวิชาการอ่านรู้สึกหนักใจมากเพราะไม่เคยหาข้อมูลมาอ่านเอง ครูผู้สอนให้หาเรื่องมาอ่านเอง รู้สึกกังวลมากไม่รู้จะไปเอาที่ไหน... แต่ก็ดีนะ เราจะได้เอาเรื่องที่เราสอนใจและอยากอ่าน...

(นางสาวดวงดาว, 22 มิถุนายน 2552)

...เพื่อนแนะนำให้เราเลือกหนังสือพิมพ์ *Student Weekly* ไม่รู้จะอ่านรู้เรื่อง หรือเปล่า ภาษาอังกฤษยังไม่เก่งอยู่ ครูผู้สอนคงช่วยแหละ... ช่วยหน่อยนะ ครับ...

(นายเก่ง, 22 มิถุนายน 2552)

... วันนี้รู้สึกไม่มั่นใจกับการเลือกหัวข้อเรื่องที่ครูผู้สอนแนะนำให้ทำ แต่ก็พยายามหาอันง่าย ๆ เพราะเราไม่เก่ง... น่าจะอ่านได้อยู่หรอก อ่านไม่ออกก็บอก dictionary สิ...

(นายดำรง, 22 มิถุนายน 2552)

... ให้อ่าน อ่านอะไร ข้าพเจ้ายังตัดสินใจไม่ได้เลยว่าจะเรียนอะไร เลยหาหัวข้อเรื่องไม่ได้ ...

(นางสาวจันทร์, 23 มิถุนายน 2552)

... อาจารย์ให้ส่งงานทาง เมลล์ เน็ตก็ช้ามาก ใช้เวลาเกือบสามสัปดาห์ที่เกือบไม่ทันรถกลับบ้านแต่ก็จะได้รู้ว่าเรื่องผ่านไหม...

(นางสาวอุษา, 23 มิถุนายน 2552)

...ฉันก็ยังเลือกหัวข้อไม่ได้เหมือนกันคิดหนักมาก เครียดด้วย ...อาจารย์นัดทุกคนมาหางานกันที่โรงเรียนวันเสาร์ยิ่งเครียดอีก เพราะไม่มีเรื่องจะหา

(นางสาวฉลิต, 23 มิถุนายน 2552)

...ในการค้นหงานมันยากนิดหนึ่ง เพราะว่าไม่รู้จะหาเรื่องอะไร จะนำเสนอ อาจารย์หัวข้ออะไร บางทีเราหาเรื่องหัวข้อเรื่องได้แล้วแต่มีอุปสรรคเกิดขึ้น... ก็เรื่องไม่ตรงกับหัวข้อ... ไม่รู้จะเอาเนื้อเรื่องอะไร มานำเสนอ

(นางสาวอรอนงค์, 2 กรกฎาคม 2552)

...ปัญหาที่เกิดขึ้นก็มีหลายอย่าง... หาหัวข้อที่จะทำไม่ได้ ไม่รู้ว่าจะทำหัวข้ออะไรดี จึงต้องเสียเวลามากกว่าจะได้หัวข้อ แล้วจึงลงมือทำ ดีหน่อยที่มีเพื่อนช่วย ไม่งั้นแย่...

(นายพรชัย, 2 กรกฎาคม 2552)

...กว่าจะได้หัวข้อก็ลำบากตั้งนานสองนานเป็นหลายชั่วโมงเลยทีเดียว อ่านก็ยาก พอมาที่ห้องก็ตีหน้อยได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนที่หัวเรื่องคล้ายๆกัน คนอื่นก็เหมือนกับเรา ปัญหาเดียวกัน...

(นางสาวสุพรรณิ, 2 กรกฎาคม 2552)

...ดิฉันคั่งงาน แต่ปรากฏว่าไม่มีข้อมูลที่ชัดเจน ดิฉันจึงเปลี่ยนใหม่ ...ดิฉันแทบถอดใจแต่ก็ยังมีครูผู้สอนและเพื่อน ๆ คอยให้คำปรึกษาอยู่ตลอดเวลา การศึกษาแบบนี้ฝึกความพยายาม มุมานะของเราและฝึกสติปัญญา ถึงแม้จะมีอุปสรรคบ้างแต่ดิฉันไม่ย่อท้อ และในที่สุดก็หาเรื่องได้ ดิฉันดีใจมากและเรื่องที่ดิฉันได้ก็เป็นเรื่องที่ดิฉันชอบด้วย เพื่อน ๆ ในห้องก็บอกว่าน่าสนใจ...

(นางสาวอุมา, 3 กรกฎาคม 2552)

... ตอนแรกข้าพเจ้าไม่มั่นใจในการอ่านเอาความจากเรื่องที่ข้าพเจ้าเลือกมา แต่พอเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการแปลของข้าพเจ้าก็ไม่แย่ไปกว่าคนอื่น...

(นายอดิศักดิ์, 3 กรกฎาคม 2552)

...วันนี้ได้ความรู้ใหม่จากการได้คุยกับเพื่อนตอนเรียนวิชาการอ่าน เพื่อนบอกว่าต้องใช้เทคนิคเดาชนิดคำมาแตกความหมายศัพท์ในบริบท กลวิธีนี้ก็ดีเวอร์...

(นางสาวตรีรัก, 13 กรกฎาคม 2552)

...ข้าพเจ้าเริ่มเรียนรู้จุดอ่อนในการอ่านของข้าพเจ้า มีความวิตกกังวลว่าเปิดความหมายศัพท์แล้วยังแปลไม่ได้ เพื่อนบอกว่าเขาก็เจอปัญหาเดียวกัน คีแต่ถามกันได้วันนี้ รอดไปวันหนึ่ง ...

(นายเกียรติ, 13 กรกฎาคม 2552)

...เพื่อนบอกว่าให้จำเฉพาะคำสำคัญๆ ในเรื่อง นอกนั้นให้เดาจากประโยครอบๆ ลองทำดูแล้วได้ผล ก็จะลองนำเทคนิคนี้มาอ่านบ่อย ๆ น่าจะดีขึ้น...

(นางสาววิชา, 13 กรกฎาคม 2552)

2.5) ในด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองและการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ในเรื่องการอ่านเชิงลึกผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองและการอ่านเชิงลึกและชอบวิชาภาษาอังกฤษ ดังหลักฐานบางตอนที่ปรากฏในอนุทินและจากการสอบถามของผู้เรียนดังนี้

.....ชอบเรียนแบบพึ่งพาตนเอง เพราะเป็นการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้เรียนรู้จากข้างนอกห้อง ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น รับคำศัพท์มากขึ้นสื่อที่เพื่อนนำมาสนใจ สาระนั้นน่าสนใจทั้งนั้น ตื่นเต้นกับการฟังจากเพื่อนบางคนก็เล่าอย่างตื่นเต้น.....

(นางสาวกรรณิการ์, 14 กรกฎาคม 2552)

.....การเรียนรู้ที่สนุกสนานมีความรู้เพิ่มขึ้นทำให้รู้จักค้นหาเรื่องที่ตนสนใจ รวมทั้งรู้ความสามารถตนเองว่าเป็นอย่างไร ชอบในด้านไหน ที่สำคัญเป็นการฝึกตนเองให้มีความรับผิดชอบด้วย และฝึกให้กล้าแสดงออกด้วย.....

(นางสาวพรรณณี, 14 กรกฎาคม 2552)

.....จากการเรียนแบบนี้ทำให้ได้รู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้นทั้งจากตนเองและเพื่อน ได้รู้จักรับผิดชอบ ได้ประสบการณ์ใหม่ได้ความรู้ใหม่ แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน และชอบมากๆ เพราะมีความสุขกับเรื่องที่ค้นคว้า.....

(นายศักราช, 14 กรกฎาคม 2552)

.....มีความรู้ดีกว่าการเรียนการสอนแบบนี้ทำให้เราสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะเป็นการเรียนที่ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทำให้เราเข้าใจมากขึ้น ได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ได้ความสามัคคี จากการทำงานกลุ่ม.....

(นายศักรศรี, 15 กรกฎาคม 2552)

กล่าวโดยสรุป จากการสะท้อนการจัดการเรียนการสอนในวงจรที่ 1 ที่ได้จากบันทึกอนุทินนั้น ชี้ชัดว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษ และสามารถพัฒนาพฤติกรรม

เรียนแบบพึ่งพาตนเองได้ถึงแม้ผู้เรียนจะพบอุปสรรคในการเรียนแต่ผู้เรียนก็สามารถหาแนวทางแก้ไขได้

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ประชุมเพื่อสรุปปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียนแบบพึ่งพาตนเองที่พบในอนุทินเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ในวงจรที่ 1 ดังในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียน

อันดับ	พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง	ร้อยละ
1	การเลือกแหล่งค้นคว้านอกห้องเรียน	82.5
2	การวางแผนในการเรียน	60
3	การเลือกอุปกรณ์ สื่อการเรียน กิจกรรมในห้องเรียน	57.5
4	การสะท้อนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนเอง	47.5
5	การใช้รูปแบบและกลวิธีการเรียนรู้	25
6	การประเมินผลในการเรียนรู้	15
7	การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้	10

จากตารางที่ 4 แสดงปัญหาที่ผู้เรียนจำนวน 40 คน พบมาก 7 อันดับที่เรียงจากมากไปหาน้อยให้เห็นว่าการเรียนแบบพึ่งพาตนเองในวงจรที่ 1 มากที่สุดในเรื่องการเลือกแหล่งค้นคว้านอกห้องเรียน (82.5%) รองลงมาคือ การวางแผนในการเรียน (60%) และปัญหาที่ผู้เรียนพบน้อยที่สุดคือการกำหนดเป้าหมายในการเรียน (10%)

3) การสะท้อนการปฏิบัติจากแบบประเมินตนเองในด้านพฤติกรรมกรเรียน

ผลจากการประเมินโดยใช้แบบประเมินตนเองในด้านพฤติกรรมกรเรียนใน

รายวิชาการอ่านโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกเพื่อสร้างเสริมกรเรียนแบบพึ่งพาตนเอง สามารถสรุปสาระโดยรวม ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนประเมินตนเอง (วงจรถี 1)

ลำดับ	รายการ	ผู้เรียน	
		\bar{x}	. S.D
1	ใส่ใจและกระตือรือร้นในการเรียน	2.13	0.32
2	มีความรับผิดชอบในการเรียน	2.10	0.31
3	มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน	2.43	0.36
4	ร่วมอภิปราย แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	2.23	0.33
5	ถามประเด็นที่สงสัย	2.55	0.38
6	มีความตั้งใจในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย	2.58	0.39
7	นำเสนอผลงานต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน	2.50	0.38
8	แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	2.03	0.30
9	นำอุปกรณ์ สื่อการเรียนของตัวเองมาใช้ในห้องเรียน	2.28	0.34
10	ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตัวเองได้	2.45	0.37
11	มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครูผู้สอน	2.90	0.44
12	ช่วยเหลือเพื่อนร่วมชั้นในการเรียน	3.00	0.45
13	สามารถจับใจความสำคัญหรือสรุปข้อความรู้ได้	3.03	0.45
14	สะท้อนผลการเรียนรู้ หรือความคิดให้กับครูผู้สอน	2.28	0.34
15	ประเมินผลการเรียนรู้ของตัวเอง	2.75	0.41
รวม		2.48	0.37

จากตารางสรุปการประเมินตนเองของผู้เรียน มีความเห็นว่าพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้าน ถามประเด็นที่สงสัย มีความตั้งใจในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย นำเสนอผลงานต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครูผู้สอน ช่วยเหลือเพื่อนร่วมชั้นในการเรียน สามารถจับใจความสำคัญหรือสรุปข้อความรู้ได้ ประเมินผลการเรียนรู้ของตัวเอง ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาโดยภาพรวมจะเห็นว่าผู้เรียนก็มีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมกรเรียนในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.48 และ 0.37

2.1.4 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 1

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ดำเนินการสอนในวงจรที่ 1 โดยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 ซึ่ง โดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดได้โดย รายละเอียดของปัญหา การแก้ไข และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 ในลำดับขั้นการสอนในวงจรที่ 1 ดังปรากฏใน ตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข ระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 1

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน
1. การจัดการเรียนการสอน 1.1 ชั้นกระตุ้นความสนใจ - ผู้เรียนส่วนมากยังวิตกกังวลเกี่ยวกับการดำเนินการเรียนแบบพึ่งพาตนเองและความสามารถทางภาษา	- ชี้ให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งสำคัญคือผู้อ่านต้องเข้าใจแนวคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านก่อน	- ผู้เรียนเข้าใจความสำคัญวิธีการเรียนแบบพึ่งพาตนเองวิธีการอ่านและสาระที่เป็นการอ่านเชิงลึก - สามารถตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นในการวางแผนการเรียนและการอ่าน
1.2 ชั้นให้องค์ความรู้ - ผู้เรียนมีปัญหาในการหาแหล่งค้นคว้า - ขาดการคิดคำนึงเกี่ยวกับระดับภาษาอังกฤษ - มีจุดอ่อนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	- ระดมแนวคิดของผู้เรียนในการแก้ปัญหา - แนะนำสถานที่ค้นคว้านอกสถานที่ - สร้างความตระหนักให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนด้วยตนเอง	- ผู้เรียนสามารถศึกษาหาข้อมูลที่ต้องการได้และมีงานที่จะนำเสนอในชั้นเรียน - ผู้เรียนสามารถตัดสินใจในสิ่งที่ตนเองจะเรียนได้
1.3 ชั้นส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย - ปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการเรียน การหาความรู้ - ปัญหาเกี่ยวกับประเด็นการอ่านและการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	- ระดมแนวคิดของผู้เรียนในการแก้ปัญหา และให้เวลาผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม - ครูผู้สอนผู้วิจัยชี้แนะแนวทางพร้อมยกตัวอย่างหัวข้อที่น่าสนใจ	- ผู้เรียนสามารถตัดสินใจในสิ่งที่ตนเองจะเรียนได้
1.4. ชั้นการประเมินผล - มีปัญหาในการปฏิบัติกิจกรรมและการประเมิน	- ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่เรียนอ่อน - ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ครูผู้สอนผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยประเมิน	- ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ และเรียนรู้ร่วมกัน - ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ และสามารถปฏิบัติกิจกรรมการอ่านได้ตามเวลาที่กำหนด - ประเมินตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

ตารางที่ 6 แสดงปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข ระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 1 (ต่อ)

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	ผลที่เกิดกับผู้เรียน
<p>2. ด้านพฤติกรรมการเรียน</p> <p>- ผู้เรียนบางส่วนไม่คุ้นเคยกับการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะ และให้ความช่วยเหลือในบางขั้นตอนเท่านั้น ผู้เรียนที่มีส่วนร่วมในการกิจกรรมดีมักจะเป็นผู้เรียนที่เรียนดี ผู้เรียนที่เรียนอ่อนจะไม่ได้กระตือรือร้น ไม่กล้าอภิปรายแสดงความคิดเห็น</p>	<p>- ชี้แจงบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของทุกคน ในกิจกรรมกลุ่มให้ทุกคนมีส่วนร่วม ให้ความช่วยเหลือกัน เมื่อเพื่อนต้องการความช่วยเหลือ</p> <p>- กระตุ้นผู้เรียนที่ไม่ค่อย กล้าแสดงออก โดยทุกคนจะต้องออกมานำเสนอผลงาน สรุปเรื่องที่ตนเองได้ศึกษามาตามเวลาที่กำหนด</p>	<p>- ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ และแต่ละคนมีโอกาสนในการพูดแสดงความคิดเห็นมากขึ้น</p>
<p>3. ปัญหาเกี่ยวกับการเลือกบทอ่าน</p> <p>- บทอ่านที่ผู้เรียนนำมาอ่าน ยาวเกินไปและเนื้อหาค่อนข้างซับซ้อน ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการอ่านและจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องมาก</p>	<p>- ผู้เรียนเลือกบทอ่านให้มีความยาวและความยาก ง่ายเหมาะกับผู้เรียน</p> <p>- ให้เวลาอย่างเพียงพอกับผู้เรียนในการอ่าน / สรุป และนำเสนองาน</p>	<p>- ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถปฏิบัติกิจกรรมการอ่านอย่างราบรื่น มีปัญหาในการอ่านน้อยลง</p>

โดยสรุป สภาพปัญหาที่พบโดยทั่วไปในวงจรที่ 1 ได้แก่การสร้างความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเองจากการปฏิบัติจริงและการอ่านเชิงลึก ปัญหาบางอย่างผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองที่จะดำเนินการเรียนแบบพึ่งพาตนเองได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ แต่ปัญหาบางประการที่เกี่ยวข้องกับตัวสาระและเนื้อหาของบทอ่านหรือบทอ่านรวมถึงวิธีการเรียนแบบพึ่งพาตนเองที่เหมาะสมกับผู้เรียนนั้นต้องส่งเสริมและปรับเปลี่ยนในการเรียนการสอนในวงจรที่ 2 ซึ่งปัญหาดังกล่าวได้ถูกนำมาเป็นกลไกในการดำเนินการเรียนการสอน ดังสาระที่ปรากฏในภาพที่ 9

<p>ปัญหาในวงจรที่ 1 ยังไม่ได้แก้ไข และที่นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนในวงจรที่ 2</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6</p>	<p>ระยะเวลา 6 คาบ</p>
<ul style="list-style-type: none"> - บทอ่านที่ผู้เรียนนำมาอ่านยาวเกินไปและเนื้อหาค่อนข้างซับซ้อน ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการอ่านและจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องมาก - ความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มีน้อย - ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมีน้อย - ขาดทักษะในการวางแผน กำหนดอัตราเรียนของตนเอง และเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน - ใส่ใจในการฝึกปฏิบัติมีน้อย - บางคนไม่กล้าแสดงออก และนำเสนองาน 		<ul style="list-style-type: none"> - รวบรวมข้อมูลพื้นฐานจากการวิเคราะห์เอกสารและการศึกษาบริบท - การวางแผนการเรียนการสอน - สร้างเครื่องมือวิจัย - ปฐมนิเทศผู้ช่วยผู้วิจัย - ประเมินพฤติกรรมการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง <p>จัดการเรียนการสอนตามลำดับชั้นการสอน 4 ชั้น ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ชั้นกระตุ้นความสนใจและสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ 2) ชั้นให้องค์ความรู้ 3) ชั้นส่งเสริม <p>ความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) ชั้นประเมินผล
		<p style="text-align: center;">ปรับปรุงและวางแผนวงจรที่ 2</p>

สรุป สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามขั้นตอนในรูปแบบการสอนเป็นส่วนใหญ่ แต่มีประเด็นต้องปรับกระบวนการเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาแบบพึ่งพาตนเอง

ภาพที่ 9 ผลวิจัยปฏิบัติการวงจรที่ 1

2.2 วงจรที่ 2 การวางแผนและการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

2.2.1 การวางแผน (Plan)

ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรที่ 2 คณะผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-6 มาเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 2 ซึ่งเป็น การพัฒนากระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมกรเรียนรู้ของผู้เรียนในขณะจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก พบปัญหา (ผู้เรียนบางส่วน) ดังนี้

บทอ่านที่ผู้เรียนนำมาอ่าน ยาว เกินไปและเนื้อหาค่อนข้างซับซ้อน ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการอ่านและจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องมาก ความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้น้อย ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมีน้อย ขาดทักษะในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดอัตราเรียนของตนเอง และเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน ใส่ใจในการฝึกปฏิบัติมีน้อย บางคนไม่กล้าแสดงออก และไม่มีความมั่นใจในการนำเสนองาน

จากปัญหาที่กล่าวข้างต้นจึงได้ดำเนินการแก้ไขในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 – 12

2.2.2 การปฏิบัติการ (Act)

1) การจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ถึง 12

ในการจัดการเรียนการสอนในระยะที่ 2 นี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ถึง 12 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสรุปได้โดยรวมดังนี้

1.1) ขั้นกระตุ้นความสนใจและสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนผู้สอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนโดยก่อนที่จะเรียนทุกคาบครูผู้สอนผู้วิจัยจะมีการทบทวนคำศัพท์ที่เรียนผ่านมาแล้ว และผู้เรียนเสนอแนะว่าควรมีการทดสอบศัพท์อย่างน้อยอาทิตย์ละครั้งเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนขยันท่องคำศัพท์ และเพื่อเป็นการเพิ่มพูนวงคำศัพท์ให้กับผู้เรียน และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักการวางแผนการจัดการเรียนรู้ การตัดสินใจ กำหนดและควบคุมเลือกกิจกรรมการเรียนรู้อาประเมินตรวจสอบการเรียนของตนเองและของเพื่อนผู้สอนระดมความคิดฝึกให้ผู้เรียนร่วมวางแผนเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนการสอน ผลสรุปได้ดังนี้

จับสลากเพื่อทราบลำดับที่จะนำเสนอ ผู้นำเสนอจะถูกประเมินโดยเพื่อนผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย และผู้นำเสนอประเมินตนเอง ผู้เรียนทุกคนจะต้องสรุปเรื่องย่อพร้อมคำศัพท์ที่ได้จากการรับฟังในแต่ละชั่วโมงส่งท้ายชั่วโมง ผู้นำเสนอจะต้องตั้งคำถามเพื่อนอย่างน้อย 2 คำถาม (เพื่อประเมินความเข้าใจของเพื่อนทั้งชั้น) งานที่ถูกนำเสนอแล้วจะต้องนำมาติดบอร์ดหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนได้ศึกษาเพิ่มเติม โดยเฉพาะคำศัพท์ที่สรุปท้ายเรื่องจะเป็นประโยชน์กับเพื่อนมาก และใช้

เวลาในการนำเสนอ 5 - 7 นาที จากการสังเกตนักเรียนมีความกระตือรือร้นมากที่จะได้จับฉลาก สนุกสนานมากกับการลุ้นว่าตนเองและเพื่อน ๆ จะได้อันดับที่เท่าไรจากนั้นก็ช่วยกันบันทึกลงใน บัญชีรายชื่อ

1.2) ชั้นให้องค์ความรู้ ในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้การ พูดเพื่อบอกขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าการสอนครั้งก่อนและใช้ ภาษาอังกฤษก่อนแล้วจึงใช้ภาษาไทยตาม ซึ่งพบว่า ผู้เรียนแสดงความเข้าใจและปฏิบัติตามโดยไม่ ลังเลโดยให้ผู้เรียนวางแผนการเรียน ทำปฏิทินงานร่วมกันทั้งผู้วิจัย และผู้เรียน เพื่อที่จะได้สร้าง ความเข้าใจร่วมกัน แต่ผู้เรียนบางส่วนไม่ชอบวางแผนในการเรียน ผู้วิจัยจึงพูดกระตุ้นให้ผู้เรียน ตระหนักในการวางแผนการเรียนถึงกำหนดการในการส่งงานและการนำเสนอ งาน การสอบ รวมถึง ตระหนักในกระบวนการอ่าน ผู้เรียนบางคนไม่สามารถหาเรื่องที่เป็นเรื่องการอ่านเชิงลึกได้ ครูผู้สอน จึงเสนอให้ผู้เรียนที่เรียนเก่งเป็นผู้นำ และอธิบายให้เพื่อนฟัง พร้อมยกตัวอย่างงานที่เป็นการอ่านเชิงลึก ที่ผ่านการตรวจจากผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย พร้อมทั้งช่วยเพื่อนค้นหาและคัดเลือกงานที่เป็นบทอ่าน เชิงลึกในทุกคาบผู้เรียนจะต้องออกมาเล่าประสบการณ์จากการศึกษาแบบพึ่งพาตนเองถึงวิธีการ ชั้นตอน และปัญหาที่พบ คาบละ 2 คน เรียงตามลำดับเลขที่ เพื่อให้เพื่อนเสนอแนะแนวทาง แก้ปัญหาและได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียน ผู้เรียนได้รู้จักคิดวางแผน การจัดการเรียนรู้ร่วมกัน เสนอแนวคิดในการเลือกอุปกรณ์ สื่อการเรียน กิจกรรมในห้องเรียนได้ ตระหนักถึงความหลากหลายของวิธีการเรียน สังเกตพบว่าผู้เรียนบางคนที่ออกมาเล่าประสบการณ์ หน้าชั้นเรียนยังสั้น ไม่กล้าแสดงออก แต่บางคนก็เล่าได้ดีสร้างความสนุกสนานในชั้นเรียน เพื่อน ในชั้นช่วยเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ในการทำกิจกรรม ผู้เรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

1.3) ชั้นส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมายกิจกรรมการ เรียนการสอนในชั้นตอนนี้สิ่งที่ค้นพบผู้เรียนบางคนที่ไม่ค่อยพูดคุยได้แต่เปิดหาความหมายของ คำศัพท์ใน Dictionary ผู้เรียนที่เรียนเก่งจะพูดคุยกันมากและเสียงดังกว่าผู้เรียนอ่อน จากการสอบถาม พบว่า ผู้เรียนบางส่วนยังไม่ได้อ่านเนื้อเรื่องที่เลือกมาเลย ดังนั้น ผู้สอนจึงอนุญาตให้แปลและเขียน สรุปงานในชั่วโมงเรียนได้ และเมื่อมีปัญหาสามารถถามเพื่อนและครูผู้สอนได้ จากการสังเกตพบว่า ผู้เรียนที่เรียนอ่อนจะใช้เวลาคิดเป็นเวลานาน ในการเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน จนผู้วิจัยต้องพูดกระตุ้น “การคิดอย่างเดียวโดยที่ไม่เขียนอะไรลงไปเลยจะไม่เกิดผลอะไร คิดอะไรได้เขียนลงไปก่อน แล้ว จึงมาปรับปรุงภายหลัง” ซึ่งผู้เรียนก็ปฏิบัติตาม และจากการตรวจงานเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน พบว่า ผู้เรียนส่วนหนึ่งยังมีข้อผิดพลาดเดิม ได้แก่ การเรียบเรียงคำในประโยคผิดเพราะไม่เข้าใจชนิดและ หน้าที่ของคำต่าง ๆ และในการนำเสนองานที่ผู้เรียนได้ไปศึกษามานั้นผู้เรียนส่วนมากจะเตรียมตัว มาเป็นอย่างดี แต่ก็รู้สึกตื่นเต้นเนื่องผู้เรียนไม่คุ้นเคยจากการนำเสนอ งาน บรรยากาศไปเป็นด้วยดี

ทุกคนได้ความรู้ สนุก จะสังเกตเห็นได้ที่ทุกคนตั้งใจบันทึกศัพท์ที่เพื่อนนำเสนอ บันทึกสิ่งที่ตนสนใจจากเรื่องที่เพื่อนนำเสนอ และส่วนมากสามารถตอบคำถามที่เพื่อนถาม

1.4) **ขั้นการประเมินผล** ผู้เรียนแสดงความกระตือรือร้นที่จะได้เสนองานของตนเอง การเสนองานที่ผู้เรียนค้นคว้ามา เป็นขั้นประเมินผลการเรียนรู้ที่ปรากฏในสภาพจริง จากการสังเกตพบว่าผู้เรียนมีความตั้งใจในการเสนองานและพยายามนำเสนอในสิ่งที่ตนเองสนใจและอยากให้เพื่อน ๆ สนใจด้วย ปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากเรื่องที่น่ามาเสนอส่วนใหญ่เป็นการถาม – ตอบ เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง และคำศัพท์ มีบางคนที่เสนอความคิดของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่คนอื่นนำเสนอ ภาษาที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์ส่วนใหญ่ยังใช้ภาษาไทย มีการใช้ภาษาอังกฤษในระดับคำและประโยคง่าย ๆ สำหรับผู้เรียนที่มีความรู้ทางภาษาอยู่ในระดับดี สภาพบรรยากาศทั่วไปของการนำเสนองานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ผู้เรียนแสดงความกระตือรือร้นในการจดคำศัพท์ที่เพื่อนนำเสนอ เนื่องจากผู้เรียนได้ทำข้อตกลงกันภายในห้องว่า ทุกคน ต้องบันทึกศัพท์พร้อม เรื่องย่อส่งครูผู้สอนตอนท้ายชั่วโมงเรียน ซึ่งส่วนใหญ่สามารถทำตามข้อตกลงได้เป็นอย่างดี เมื่อผู้เรียนส่งงานและเสนองานแล้วก็แสดงความยินดีอย่างมาก แสดงให้ทราบว่าผู้เรียนได้ทำสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเพื่อนในการนำเสนองาน แต่บางคนไม่มีความพร้อม ก็พยายามและเมื่อผ่านกิจกรรมนั้นไปได้ก็แสดงความรู้สึกผ่อนคลาย ปรากฏการณ์เหล่านี้ทำให้ทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนถึงแม้จะมีขีดจำกัดของความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกันเมื่อได้รับโอกาสในการพัฒนามีเป้าหมายของตนเองและพยายามตามสมรรถภาพที่ทำได้

จากการที่ผู้สอนมอบชิ้นงานคืนกลับให้ผู้เรียน ได้ศึกษาวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของตนเองตามประเด็นที่ผู้สอนเสนอแนะมาควบคู่กับผลการประเมินคุณภาพงาน ซึ่งงานทุกชิ้นเมื่อผู้เรียนนำไปแสดงที่บอร์ดแล้วจะต้องนำไปเก็บไว้ในแฟ้มสะสมของตนเอง ผู้เรียนยิ้มแย้มและมีการแลกเปลี่ยนกันอ่านระหว่างเพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ กัน โดยในขั้นนี้ผู้เรียนให้ข้อมูลว่า จากการรับทราบผลการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงแก้ไข ชิ้นงาน ผู้เรียนเริ่มรู้แล้วว่า ข้อบกพร่องในการเขียนสรุปเรื่องอ่านนั้นแตกต่างกัน พัฒนาการในการอ่านเป็นเรื่องของบุคคลที่เพื่อนอาจช่วยได้ส่วนหนึ่งเท่านั้น

2) การวัดผลและประเมินผล

เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ที่ 7 - 12 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมในวงจรที่ 2 โดยประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยประเมินความสามารถในการอ่านของผู้เรียน 10 คะแนน การเขียนสรุปเรื่องที่อ่านและการประเมินจากการนำเสนองานรวม 10 คะแนน โดยคะแนนรวมในวงจรมีคิดเป็นร้อยละ 20 ของคะแนนรายวิชาการอ่าน พบว่า ผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์ การพัฒนาความสามารถในการอ่านมีทั้งสิ้น 38 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 ของผู้เรียนทั้งหมด (40 คน) โดยมี

ค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 15.70 โดยสำหรับผู้เรียนที่สอบไม่ผ่านนั้นครูผู้สอนได้ให้ผู้เรียนมาศึกษาเพิ่มเติมพร้อมกับให้คำปรึกษา ในช่วงหลังเลิกเรียน และช่วงวันหยุด และให้เพื่อนช่วยเพื่อน

3) การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการและได้สะท้อนผลโดยนำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่จะนำไปปรับปรุงและพัฒนาารูปแบบการสอนในวงจรต่อไปดังนี้

3.1) การสะท้อนผลการปฏิบัติจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ตัวแทนนักศึกษา จำนวน 9 คน เพื่อเป็นตัวแทนของนักเรียน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 3 คน หลังจากเรียนในวงรอบที่ 2 สรุปผลได้ดังนี้

(1) เนื้อหาที่พอสมควรแต่ก็ไม่ยากจนเกินไปสามารถเรียนได้ เพราะมีเพื่อนช่วยอยู่ และถ้าไม่เข้าใจก็ถามผู้วิจัยได้ โดยเฉพาะตัวอย่างงานที่เป็นการอ่านเชิงลึกซึ่งเป็นประโยชน์มาก ทำให้สามารถสืบค้นงานได้ง่ายขึ้น นอกจากนั้นเนื้อเรื่องที่เป็นการอ่านเชิงลึกทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหา และเพิ่มพูนคำศัพท์มากขึ้น ลดภาระในการจดจำคำศัพท์ เพราะผู้เรียนได้จดคำศัพท์ที่พบบ่อย ๆ ไว้ทำให้ผู้เรียนอ่านเรื่องได้เร็วขึ้น จะเห็นได้จากที่ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพิ่มสูงขึ้นและผู้เรียนสามารถนำเสนองานและส่งงานทันตามเวลาที่กำหนด แต่สำหรับผู้เรียนที่เรียนอ่อนและต้องใช้ความพยายามมาก เพราะมีคำศัพท์ใหม่มาก ต้องเปิด Dictionary และถามความหมายของคำศัพท์เพื่อนตลอดเวลา ซึ่งบางครั้งก็ต้องถามครูผู้สอน ทำให้แปลไม่ทัน เพราะต้องใช้เวลาในการอ่านแต่ละเรื่องนาน อย่างไรก็ตาม เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ แม้ว่าเนื้อหาจะยากแต่ก็ไม่ยากจนเกินไปที่จะเรียนเพราะผู้เรียนสามารถถามเพื่อนและครูผู้สอนได้

(2) ขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม เพราะผู้เรียนได้อ่านมากขึ้นจึงทำให้อ่านดีขึ้นเพราะเข้าใจว่าจะอ่านอย่างไร บทบาทของผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยที่เป็นอยู่ (ให้ความช่วยเหลือในเรื่องการตรวจเช็คเรื่องที่เป็นแนวการอ่านเชิงลึก) เสนอแนะผู้ให้นำเสนองาน อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนยังต้องอาศัยผู้วิจัยให้ช่วยอธิบาย จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนการสอนผู้เรียนให้การสัมภาษณ์สรุปโดยรวมได้ดังนี้

ครูผู้สอนควรจะสอนหลักการ เทคนิคการอ่านก่อนที่จะให้ผู้เรียนอ่าน ถ้าให้อ่านโดยที่ไม่รู้จักหลักการอ่านก็ต้องเสียเวลามาก นอกจากนี้ ผู้เรียนเห็นว่าสิ่งที่ทำให้อ่านและแปลได้ดีขึ้นคือการที่ผู้วิจัยเข้าไปอธิบายในกลุ่มและชี้ที่ผิดในงานอ่านและแปลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และบอกว่าผิดตรงไหนและจะแก้อย่างไร การเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้เข้าใจเรื่องที่ศึกษาได้ดีขึ้นกว่าเรียนคนเดียว ถึงแม้ว่าจะอ่านในหัวข้อตามความสนใจของแต่ละคน และการอ่านควรให้ผู้เรียนนั่ง

อ่านเป็นกลุ่มเพราะจะทำให้อ่านได้ดีกว่านั่งอ่านตามลำพัง เพราะคำศัพท์บางคำและไวยากรณ์บางเรื่องที่ไม่รู้จักถามเพื่อนได้ และถ้าไม่รู้จริง ก็ถามครูผู้สอนได้ นอกจากนี้ ผู้เรียนได้ทำงานเองเป็นส่วนมาก ได้อ่านมากกว่าเดิม ทำให้รู้ว่าปัญหาคืออะไร และจะแก้อย่างไร การอ่านมากทำให้อ่านได้ดีขึ้น คิดได้เร็วขึ้น และผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากกว่าเดิม เพราะผู้วิจัยเข้ามาตรวจและสอบถามเกี่ยวกับการอ่านอย่างต่อเนื่อง

โดยสรุป ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่า ในการเขียนสรุปเรื่องอ่านมีความระมัดระวังตนเองมากขึ้น คำนี้ถึงหลักการ เกณฑ์ ข้อบกพร่องงานอ่านของตนเอง รวมทั้งมีการตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบชิ้นงานของตนเอง (Self- Check) เสมอ เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น นอกจากนี้เพื่อนภายในกลุ่มมีส่วนช่วยเหลือการเรียนรู้ได้มาก โดยเฉพาะในการวางแผนการเรียนรู้และการตรวจสอบงานซึ่งกันและกันส่วนบทบาทผู้สอนนั้น มีความเห็นว่ามีเหมาะสมแล้ว คือ เข้ามามีส่วนร่วมเมื่อจำเป็นเนื่องจากในระยะหลัง ๆ ผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากที่ผู้เรียน สามารถส่งงานและได้ตามเวลาที่กำหนด นำเสนองานหน้าชั้นเรียนได้ดีขึ้นจนผลการประเมินเป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สำหรับผู้เรียนอีกส่วนหนึ่งให้ข้อมูลว่า การคำนึงถึงเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเขียนสรุปเรื่องที่อ่านอย่างมีคุณภาพนั้น ต้องใช้เวลาและค่อยเป็นค่อยไป เพราะตนเองยังต้องการความช่วยเหลืออยู่บ้าง โดยจะพยายามให้มากขึ้นเนื่องจากได้รู้แล้วว่า การช่วยเหลือตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นกว่าเพราะสามารถกระทำได้ตลอดเวลาไม่ต้องรอผู้สอนเพียงอย่างเดียว แสดงว่า ผู้เรียนเริ่มตระหนักในวิธีการเรียนรู้และสร้างชิ้นงานด้วยตนเอง รวมทั้งเริ่มเกิดกระบวนการในการคิดและแก้ปัญหา รวมทั้งเริ่มมีความสามารถในการควบคุมการเรียนรู้ การวางแผนได้แล้วในระดับหนึ่ง

3.2) การสะท้อนการปฏิบัติจากการเขียนอนุทินสะท้อนผลการเรียนรู้

ผลการสรุปข้อมูลจากการอ่านอนุทินสะท้อนผลการเรียนของผู้เรียน หลังจากเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ที่ 7 - 12 ในวงจรที่ 2 สรุปข้อมูลได้ดังนี้

(1) เนื้อหาและสื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสม มีความยากบ้าง ซึ่งก็ทำให้เกิดทักษะการอ่านได้ดีขึ้น และชอบเนื้อหา ผู้เรียนบางคนยังคงเปลี่ยนหัวข้อในการที่จะศึกษาอยู่ แต่ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง

(2) กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและผู้เรียนชอบทุกขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจเรียนรู้จักวางแผนในการเรียนมากขึ้น ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน มีพัฒนาการในการอ่านมากขึ้น และอ่านด้วยกันเป็นกลุ่มทำให้ได้ความรู้มากขึ้นและได้ใกล้ชิดกับเพื่อน อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนบางคนยังมีปัญหาเรื่องการแปล และการสรุปความ และการใช้คำหรือประโยค

ไม่ถูกตามที่ต้องการสื่อสาร ผู้เรียนยังขาดความมั่นใจในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน กลัวอ่านและสรุปความเรื่องที่ทำผิดเพราะพื้นฐานอ่อนมาก จึงไม่รู้ว่าจะอ่านอย่างไรและทำให้อ่านได้ช้า ดังนั้นครูผู้สอนช่วยแนะนำวิธีการแปลและช่วยแก้ไขสรุปเรื่องที่ถูกต้อง และให้สามารถนำเอาข้อผิดพลาดมาแก้ไขให้ดีขึ้น ผู้เรียนมีพัฒนาการใหม่ ๆ คือได้อ่านคำศัพท์ที่ยังไม่รู้จัก และผู้เรียนส่วนมากมีความพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาก ดังที่ผู้เรียนสะท้อนในบันทึกอนุทินของตนดังนี้

.....เปลี่ยนหัวข้อเรื่องต่างๆ แต่ฉันก็พยายามเรียบเรียงข้อมูลด้วยตนเองจนเสร็จ ฉันภูมิใจมากถึงแม้ฉันจะเรียนภาษาอังกฤษไม่เก่งนัก แต่ก็พยายามใช้ความรู้ที่เคยเรียนมา

.....ฉันค้นคว้าเรื่อง Asia... ในการค้นหาบางคนก็ค้นหาทางของตนเองไม่ได้ เปลี่ยนหัวข้อไปเรื่อยๆ แต่ก็ตั้งใจที่สามารถค้นงานได้.....

(นางสาววรรณิศา, 20 กรกฎาคม 2552)

.....หนูรู้สึกดีกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนจัดขึ้นน่าสนใจมากค่ะ การที่เราจะศึกษาอะไรมันไม่ยากค่ะ ทำให้หนูรู้ว่า จะทำอะไรได้ มันยากขนาดไหน หนูไม่อยากให้ครูผู้สอนปรับปรุงอะไรหรอกค่ะ หนูอยากบอกว่า ครูผู้สอนคะ วิธีนี้ทำให้หนู ได้ความรู้มากคะเพราะหนูเป็นคนที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษมากแต่ตอนนี้หนูกลับอยากเรียนสนใจค้นคว้าเพราะวิธีของครูผู้สอน ทำให้หนูรู้ศัพท์ และจดจำได้ง่ายค่ะ ตอนนี้อยากเรียนวิชาอังกฤษมาก ๆ ค่ะ หนูก็ขอขอบคุณครูผู้สอนมากคะที่ทำให้หนู ได้ความรู้ได้ง่ายไม่น่าเบื่อคะ รักครูผู้สอนคะ การสอนแบบนี้ก็ดีอีกอย่างหนึ่งคะ เพราะเวลาที่เรารเดินทางไปสถานที่ที่เราไม่เคยไป เราก็จะตื่นเต้นและสนใจมากกว่าเรียนในห้อง และเวลาเดินทางระหว่างทางก็มีป้ายต่างๆ ที่บอกอยู่ข้างทางมีศัพท์ใหม่ๆ มากมาย ทำให้รู้สึกอยากค้นคว้าหาความรู้ให้มากขึ้นคะ...

(นางสาวสุรัสวดี , 20 กรกฎาคม 2552)

..... แต่ละคนก็มีเรื่องที่หลากหลายน่าสนใจหลายเรื่อง ในการนำเสนอของเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่จะนำเสนอได้ดี มีบางส่วนเสนอแบบไม่พร้อม บางคนก็นำเสนอได้น่าเบื่อมาก คือ ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ บางครั้งก็เรียงลำดับเรื่องไม่ค่อยถูก ทำให้ฟังไม่รู้เรื่อง

(นายคำริ , 20 กรกฎาคม 2552)

..... อุปสรรคมากมาย แต่ผมก็ผ่านมันไปได้ เพราะต้องมีความมั่นใจในตัวเองมาก การใช้ภาษาอังกฤษต้องกล้าแสดงออก กล้าอ่านภาษาอังกฤษ โดยอ่านภาษาอังกฤษ บ่อย ๆ ต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ในการทำงานก่อน ที่จะนำออกมาเสนอ ผลงานต้องทดสอบหรือฝึกอ่านก่อนทุกครั้ง

(นายประสงค์, 22 กรกฎาคม 2552)

..... ฉันหาข้อมูลไม่ค่อยเจอ ฉันรู้สึกเชิงมาก ฉันเกือบจะหมดความอดทนแต่ ฉันก็พยายามหาข้อมูลต่อเพราะกลัวจะไม่มีงานส่งครูผู้สอน

(นางสาว ชลิตา, 22 กรกฎาคม 2552)

..... พอไปหาเรื่องเกี่ยวกับเพชรบูรณ์นั้นไม่เจอ และจำเป็นต้องหาเรื่องใหม่ พี่ๆ ที่มหาวิทยาลัยนเรศวรมาช่วยหาเรื่องใหม่ ผมเลือกเองเรื่อง Fruit

(นายนพฤทธิ์, 22 กรกฎาคม 2552)

..... ก่อนข้างหาข้อมูลได้ยาก และแปลได้ไม่ชัดเจน เพราะคำศัพท์บางตัว เราไม่รู้

(นางสาวจาริภรณ์, 24 กรกฎาคม 2552)

..... บางที่เราค้นหางานมันก็ค้นหายากค้นหาไม่ค่อยได้ และการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่ค่อยได้และไม่ค่อยคล่อง

(นางสาวประภัสสร, 24 กรกฎาคม 2552)

..... ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย ในนั้นมีหนังสือเยอะแยะมากมายเต็มไปหมดฉัน จึงไม่รู้จะเริ่มหาอย่างไรดีเลือกจนตาลาย แต่ดีที่มีพี่ๆ ที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยช่วย นำฉันหาหนังสือที่ต้องการหาเท่าไรก็หาไม่เจอแต่สุดท้ายก็หาจนเจอ

(นางสาวกิตติกา, 24 กรกฎาคม 2552)

..... มีปัญหาในการหางานไม่ค่อยได้ และทำส่งไม่ทันเวลาและก็ตื่นตื่นในการออกไปนำเสนอ

(นางสาวอริศยา, 24 กรกฎาคม 2552)

.....ปัญหาในการค้นคว้าคือ หางานไม่เจอ กว่าจะเจอต้องใช้เวลาานมาก พอถึง ชั่วโมงเรียนครูผู้สอนให้แปลงานของเราก็เจอปัญหา คือ แปลไม่ได้ หากคำศัพท์ไม่เจอ วิธีแก้ปัญหาคือ ไปแปลที่ร้านคอมพิวเตอร์ จนถึงวันที่ต้องนำเสนองาน เพื่อนบางคนก็ไม่ได้งานมา แต่สุดท้ายเราก็ได้นำเสนอในที่สุดเพราะเพื่อนทุกคน นำงานมานำเสนอครบทุกคน

(นางสาวจันทร์เพ็ญ, 27 กรกฎาคม 2552)

...อีกปัญหาหนึ่งก็คือ การนำเสนองาน ตอนแรกนั้นก็ทำไม่ได้ ต้องท่องจำ และซ้อมกับเพื่อน พอฟังเพื่อนเล่าก็ค่อยสบายหน่อยและก็ได้เหมือนกัน ครั้งต่อไปคงดีกว่านี้...

(นางสาวศิริพร, 3 สิงหาคม 2552)

...พูดภาษาไทยถนัดกว่า แต่ก็พยายามใช้ภาษาอังกฤษบ้าง ครูผู้สอนบอกว่าเริ่มจากเป็นคำ ๆ ก่อน ก็สนุกดี อย่างน้อยได้แลกเปลี่ยนกับเพื่อน หลายเรื่อง ได้รู้หลายอย่างถึงแม้จะเป็นภาษาไทยก็ตาม...

(นางสาวสุวิมล, 3 สิงหาคม 2552)

...การเสนองานก็ไม่น่ากลัวเหมือนที่คิดไว้ ครูผู้สอนใจดี ช่วยแก้ไขด้วยครว หน้าที่เตรียมตัวให้มากกว่านี้ เพื่อว่าจะเอาประสบการณ์ไว้ตอนสอบสัมภาษณ์ เมื่อพูดต่อหน้าคน...

(นายพรชัย, 3 สิงหาคม 2552)

..... การนำเสนอชิ้นงานหน้าชั้นเรียนนั้นเป็นเรื่องดี เพราะทำให้เพื่อน ๆ ทุกคน กล้าแสดงออกในการพูด ถึงแม้จะตื่นเต้นและทุกคนที่ออกมาพูดจะถูกประเมินจากเพื่อน ๆ ครูผู้สอนผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย ต้องประเมินตนเอง จากแบบประเมินที่ครูผู้สอนได้แจกให้ จากที่ผมได้นำเสนองานไปผมก็ได้รู้ตัวเองว่าจะต้องปรับปรุงอย่างไรบ้าง การที่ครูผู้สอนได้ให้เพื่อนประเมินเพื่อนนั้นผมว่าก็ดีครับ เพราะเพื่อนจะรู้ว่าเพื่อนมีข้อบกพร่อง ตรงไหน จะได้ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา เพราะเพื่อนจะได้ระมัดระวังในการนำเสนอครั้งต่อไป

(นายกรกิต, 3 สิงหาคม 2552)

นอกจากนี้ผู้เรียนยังสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นผู้เรียนที่สามารถเรียนแบบพึ่งพาตนเองจากบันทึกอนุทิน คณะผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ความสามารถในการกำหนดอัตราการเรียนของตนเองของผู้เรียนดีขึ้น เพราะผู้เรียนสามารถอ่านได้มากขึ้นและการที่ผู้วิจัยเสนอแนะข้อผิดพลาดในการแปลทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น เพื่อนมีส่วนช่วยได้ในการช่วยอธิบายข้อผิดพลาดและให้ข้อเสนอแนะ โดยเฉพาะในเรื่องของคำศัพท์ เมื่อไม่แน่ใจก็ถามเพื่อนได้

(3) ในด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองและการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ในเรื่องการอ่านเชิงลึกผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองและการอ่านเชิงลึก และชอบวิชาภาษาอังกฤษ ดังหลักฐานบางตอนที่ปรากฏในอนุทินของผู้เรียนดังนี้

นอกจากนั้นผู้เรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองและวิชาภาษาอังกฤษ พบได้จากการที่ผู้เรียนสะท้อนความรู้สึกในอนุทินดังนี้

.....รู้สึกดีมาก สนุกมาก และทำให้เราได้รู้ เรื่องราวต่างๆมากมาย ที่ครูผู้สอนให้เพื่อน ๆ ไป ค้นหา เพื่อนจะนำมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง.....

(นางสาวภัศสร, 4 สิงหาคม 2552)

.....การเรียนแบบนี้ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ที่ใช้ความสามารถที่มีของตนเองและเพื่อทดสอบว่าการที่เราเรียนด้วยตนเองดีขนาดไหน เราจะได้มีความหลากหลายในการเรียน ไม่ต้องเรียนแบบซ้ำซากในห้องเรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดในห้องเรียน.....

(นางสาว กิตติยา, 4 สิงหาคม 2552)

.....รู้สึกดี มีความรอบรู้รอบตัวกับกิจกรรมที่ครูผู้สอนให้ทำ มีความกล้าคิดกล้าแสดงออกกับการนำเสนอเรื่องที่ตนเองชอบ และรอบรู้เรื่องที่เพื่อนในห้องนำเสนอ.....

(นาย กิต, 4 สิงหาคม 2552)

.....กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนจัดทำให้ผู้เรียนสนุกและได้พึ่งพาตนเองมากขึ้น ทำให้ตัวข้าพเจ้าเองมีความรับผิดชอบสูงขึ้นด้วยและยังได้ประสบการณ์ใหม่ๆ จากการเดินทางไปที่ต่าง ๆ นอกจากคำว่า “ห้องเรียน”

(นางสาว อาธิตยา, 5 สิงหาคม 2552)

.....ชอบเรียนแบบพึ่งพาตนเอง เพราะเป็นการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้เรียนรู้จากข้างนอกห้อง ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น รับคำศัพท์มากขึ้นสื่อที่เพื่อนนำมาสนใจ สาระน่าสนใจทั้งนั้น ตื่นเต้นกับการฟังจากเพื่อนบางคนก็เล่าอย่างตื่นเต้น ...

(นาย กรรณ, 5 สิงหาคม 2552)

.....การเรียนรู้ที่สนุกสนาน มีความรู้เพิ่มขึ้นทำให้รู้จักค้นหาเรื่องที่ตนสนใจ รวมทั้งตัวตนเองว่าเป็นอย่างไร ชอบในด้านไหนที่สำคัญ เป็นการฝึกตนเองให้มีความรับผิดชอบด้วย และฝึกให้กล้าแสดงออกด้วย.....

(นางสาวสุพรรณิ , 5 สิงหาคม 2552)

.....มีความรู้สึกว่าการเรียนการสอนแบบนี้ทำให้เราสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้นเพราะเป็นการเรียนที่ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทำให้เราเข้าใจมากขึ้นได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ได้รับความสามัคคี จากการทำงานกลุ่ม.....

(นายศักราช, 7 สิงหาคม 2552)

..... การศึกษาแบบพึ่งพาตนเองนี้ดีจริง ได้ฝึกความเพียรพยายามมุมานะของเราและฝึกสติปัญญา ถึงแม้จะมีอุปสรรคบ้าง แต่คิดก็ไม่ย่อท้อและในที่สุดก็หาเรื่องได้ คิดค้นดีใจมากและเรื่องที่คิดค้นได้ก็เป็นเรื่องที่คิดค้นชอบด้วย.....

(นางสาววรรณ, 7 สิงหาคม 2552)

3.4) การสะท้อนการปฏิบัติจากแบบประเมินตนเองในด้านพฤติกรรมการเรียนการสอนเพื่อประเมินพฤติกรรมการสอนของผู้วิจัยและพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนในช่วงระหว่างการดำเนินการเรียนการสอน ผลการประเมินตนเองแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนประเมินตนเอง (วงจรถี 2)

ลำดับ	รายการ	ผู้เรียน	
		\bar{x}	S.D.
1	ใส่ใจและกระตือรือร้นในการเรียน	4.55	0.09
2	มีความรับผิดชอบในการเรียน	4.20	0.09
3	มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน	4.48	0.09
4	ร่วมอภิปราย แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	3.90	0.10
5	ถามประเด็นที่สงสัย	4.60	0.10
6	มีความตั้งใจในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย	4.55	0.11
7	นำเสนอผลงานต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน	4.50	0.09
8	แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.75	0.11
9	นำอุปกรณ์ สื่อการเรียนของตัวเองมาใช้ในห้องเรียน	4.30	0.10
10	ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตัวเองได้	4.10	0.10
11	มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้สอน	3.98	0.08
12	ช่วยเหลือเพื่อนร่วมชั้นในการเรียน	4.15	0.09
13	สามารถจับใจความสำคัญหรือสรุปข้อความรู้ได้	4.53	0.10
14	สะท้อนผลการเรียนรู้ หรือความคิดให้กับผู้สอน	3.65	0.11
15	ประเมินผลการเรียนรู้ของตัวเอง	4.35	0.10
รวม		4.31	0.10

จากตารางที่ 7 จากตารางสรุปการประเมินตนเองของผู้เรียน มีความเห็นว่าพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้าน ใ้ใจและกระตือรือร้นในการเรียน ถามประเด็นที่สงสัย มีความตั้งใจในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย นำเสนอผลงานต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สามารถจับใจความสำคัญหรือสรุปข้อความรู้ได้ หากพิจารณาโดยภาพรวมจะเห็นว่าผู้เรียนก็มีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมกรเรียนในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.31 และ 0.10

4) ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 2

จากการดำเนินการวิจัยในวงจรที่ 2 ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะมีพฤติกรรมกรรมการเรียนดีขึ้น แต่ก็ยังคงมีปัญหาบางประการที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการวิจัย ซึ่งเป็นปัญหาที่มีผลมาจากการดำเนินการจัดการเรียนการสอนในวงจรที่ 1 ซึ่งเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับผู้เรียน ปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับผู้วิจัย ของตัวผู้วิจัยและผู้เรียน และได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาบางส่วน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-9 ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดได้โดย รายละเอียดของปัญหา การแก้ไข และผลที่เกิดกับผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-12 ในลำดับชั้นการสอนในวงจรที่ 2 ดังปรากฏใน ตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข ระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 2

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	ผลที่เกิดกับผู้เรียน
<p>1. การจัดการเรียนการสอน</p> <p>1.1 ชั้นกระตุ้นความสนใจและสร้างความเชื่อมั่นในการเรียน</p> <p>- ผู้เรียนบางส่วนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนแสดงความกังวลเกี่ยวกับ วิธีการเรียนที่ผู้เรียนต้องดำเนินการเรียนด้วยตนเองอีกทั้งยังกังวลเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาคงไม่สามารถจะบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแบบพึ่งพาตนเอง เพราะขาดทักษะในการวางแผน การกำหนดอัตราเรียนของตนเอง</p>	<p>- ชี้ให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการรู้จักการวางแผนการเรียนและความพยายาม</p> <p>- ใช้คำถามนำเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นภาพรวมของการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง และการอ่านเชิงลึก</p> <p>- จัดให้ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติโดยใช้กิจกรรมย่อย ๆ เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ในแต่ละทักษะในชั้นกระตุ้นความสนใจ เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน</p>	<p>- ผู้เรียนเข้าใจวิธีการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง การอ่านและสามารถตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง</p>

ตารางที่ 8 แสดงปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข ระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 2 (ต่อ)

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	ผลที่เกิดกับผู้เรียน
<p>1.2 ชั้นให้อंकความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทอ่านของผู้เรียนบางคนค่อนข้างยาว และซับซ้อน - ผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ สับสนในบทอ่านไม่แน่ใจว่าประโยคใดหรือข้อความใดเป็นใจความสำคัญของบทอ่านไม่มั่นใจที่จะเขียนสรุป - ผู้เรียนขาดความมั่นใจว่าบทอ่านนั้นจะเป็นการอ่านเชิงลึกหรือไม่และไม่กล้าตัดสินใจว่าเรื่องที่เลือกมาเหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของตน 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้อเวลากับผู้เรียนมากพอเพื่อให้ผู้เรียนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง การอ่านเชิงลึก - ให้ความสนใจและร่วมอภิปรายกับผู้เรียนในขณะปฏิบัติการ ผู้สอนจะไม่บอกความหมายคำศัพท์ แต่ชี้แนะให้ผู้เรียนลองเดาโดยสังเกตจากตัวชี้แนะในบทอ่านหรือสังเกตจากบริบท และปรึกษากับเพื่อนในกลุ่ม และพยายามใช้คำถามถามเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้คำตอบที่ต้องการ - นำอภิปราย และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นทุกคน และพูดให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนแสดงแนวคิดที่ดีเป็นประโยชน์ต่อการตอบคำถาม 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นมากขึ้น - ผู้เรียนมีความมั่นใจกล้าพูด กล้าถามในสิ่งที่สงสัย และกล้าแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น - ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละทักษะดีขึ้น
<p>1.3 ชั้นส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนบางคนยังมีปัญหาเกี่ยวกับการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> - กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ใช้เทคนิคการอ่านในการอ่านเรื่องที่ผู้เรียนสนใจแสดงความคิดเห็นโดยการพิจารณาเหตุผล และรายละเอียดของเรื่องประกอบการพิจารณาคัดสินใจว่าอะไรคือใจความสำคัญของเรื่อง - ให้อบ้นที่กย่อ ๆ เพื่อเป็นการสรุปความเข้าใจเมื่อผู้เรียนเข้าใจแล้วจึงเรียบเรียงสรุปเป็นคำพูดของผู้เรียนเอง - ให้อผู้เรียนนำเสนอแนวคิดเพื่อสะท้อนความเข้าใจของตนเอง - เรียกมาพบและให้ความช่วยเหลือ / แนะนำในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจเป็นรายบุคคล - ให้อผู้เรียนที่เรียนดีช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนและทำงานซ้ำ - ให้อเวลาในการปฏิบัติการกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ กับผู้เรียนที่มีผลการเรียนอ่อนเพิ่มมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนพยายามใช้เหตุผลในการแสดงความคิดเห็นต่อบทอ่าน บางประเด็นอาจไม่ชัดเจนนัก แต่เป็นการเริ่มต้นที่ดี - การสรุปย่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้น สามารถแยกประเด็นสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องได้ - ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง - ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนดีขึ้น - ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์และเรียนรู้ร่วมกัน

ตารางที่ 8 แสดงปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข ระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 2 (ต่อ)

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	ผลที่เกิดกับผู้เรียน
<p>1.4 ชั้นการประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนกลุ่มอ่อนจะมีปัญหาในการปฏิบัติกิจกรรม (การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง) ตอบคำถามหรือแก้ปัญหาการอ่านได้ไม่ดี และส่งงานช้า 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมิน เพื่อน ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัยประเมิน - ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่เรียนอ่อน - ลดปริมาณของเรื่องที่อ่านและตรวจสอบให้เหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ และสามารถปฏิบัติกิจกรรมการอ่านได้ตามเวลาที่กำหนด
<p>2. ด้านพฤติกรรมการเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะ และให้ความช่วยเหลือในบางขั้นตอนเท่านั้นผู้เรียนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมคิมก็จะเป็นผู้เรียนที่เรียนดี ผู้เรียนที่เรียนอ่อนจะไม่กระตือรือร้น ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น 	<ul style="list-style-type: none"> - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น - กระตุ้นผู้เรียนที่ไม่ค่อยพูด ให้ตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ และแต่ละคนมีโอกาในการพูดแสดงความคิดเห็นมากขึ้น
<p>3. ปัญหาเกี่ยวกับการเลือกบทอ่าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทอ่านของผู้เรียนมีความยาวเกินไปและเนื้อหาค่อนข้างยากซับซ้อน ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการอ่านและจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องมาก 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงบทอ่านให้มีความยาว และความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน - ให้ความเวลาอย่างเพียงพอ กับผู้เรียนในการอ่าน เขียนสรุปเรื่องที่อ่าน ก่อนนำเสนอ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถปฏิบัติกิจกรรมการอ่านอย่างราบรื่น มีปัญหาในการอ่านน้อยลง

สรุปประเด็นปัญหาที่สำคัญที่ได้รับการแก้ไขในวงจรที่ 2 มีดังนี้

จากการสังเกต สัมภาษณ์ และจากบันทึกอนุทินของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนบางส่วนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน แสดงความกังวลเกี่ยวกับ วิธีการเรียน ที่ผู้เรียนต้องดำเนินการเรียนด้วยตนเอง กังวลเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาคงไม่สามารถจะบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแบบพึ่งพาตนเอง เพราะขาดทักษะในการวางแผน การกำหนดอัตราเรียนของตนเอง บทอ่านของผู้เรียนบางคน ค่อนข้างยาว และซับซ้อน ผู้เรียนบางคนขาดความมั่นใจที่จะเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน ทำแบบทดสอบศัพท์ย่อยได้ไม่ดี และส่งงานช้า ไม่คุ้นเคยกับการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะและให้ความช่วยเหลือในบางขั้นตอนเท่านั้น ผู้เรียนบางคนแสดงอาการ ไม่มีความพร้อมที่จะนำเสนองาน โดยบางคนอ้างว่าลืมเอางานมาขอเลื่อนไปวันใหม่ บางคน พุดซ้ำและสั้น ใช้เวลานำเสนองานประมาณ 10 – 15 นาที ซึ่งช้ามาก จึงทำให้ขั้นตอนที่ 3 ส่งเสริมความสามารถทางภาษา ที่ต้องใช้เวลามาก ผู้เรียนบางคนถามและปรึกษารื้อกับเพื่อนก่อนที่จะนำเสนองานเพื่อสร้างความมั่นใจ ผู้วิจัยได้พูดกำชับให้ผู้เรียนที่นำเสนองานให้ตั้งคำถามถามเพื่อน นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนใช้วิธีอ่านเรื่องทั้งหมด แทนการพูดสรุปให้เพื่อนฟัง การนำเสนองานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้เรียนส่วนมากสามารถตอบคำถามเพื่อนได้ ทำให้บรรยากาศในการนำเสนองานสนุกสนาน ในขั้นตอนการนำเสนอศัพท์ต่าง ๆ นักเรียนตั้งใจจดบันทึก และฝึกออกเสียงตามเพื่อน จากการสังเกตผู้เรียนส่วนมากให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในทุกคาบที่มีการนำเสนองาน ผู้เรียนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมดีมักจะเป็นผู้เรียนที่เรียนดี ผู้เรียนที่เรียนอ่อนจะไม่กระตือรือร้น ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น นอกจากนี้บทอ่านของผู้เรียนบางคนมีความยาวเกินไปและเนื้อหาค่อนข้างยาก ซับซ้อน ผู้เรียนต้องใช้เวลามากในการอ่านและจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง

สรุป จากประเด็นปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ได้ปรึกษากันเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาทั้งในระหว่างการจัดการเรียนการสอน และเมื่อสิ้นสุดการสอน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 ได้ทำการแก้ปัญหาโดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเหมาะสม และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงลึกตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด สรุปปัญหา แนวทางแก้ไข และผลที่เกิดกับผู้เรียน โดยภาพรวมของวงจรที่ 2 พบว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาความเป็นผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองขึ้น เนื่องจากระดับปัญหาในบางด้านของพฤติกรรมการเรียนแบบพึ่งพาตนเองนั้นลดลง แสดงว่าผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้ ดังปรากฏในแบบบันทึกอนุทินที่ผู้เรียนสะท้อนว่าผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาในบางรายการได้ และในเรื่องการอ่านนั้นพัฒนาได้ดีขึ้น และมีข้อผิดพลาดในเรื่องการสรุปเรื่องที่อ่านน้อยลง คณะผู้วิจัยแก้ไขปัญหาด้านการสรุปเรื่องที่อ่านคือต้องสรุปหลักการเรื่องไวยากรณ์ที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนแต่ละคน สรุปบทอ่านพร้อมตัวอย่างมาแสดงเป็นสื่อการสอนให้ผู้เรียนศึกษาเป็นกลุ่มก่อนที่จะอ่านและแจ้งให้ผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ การสรุปเรื่องอ่านไปปรึกษาผู้วิจัยนอกเวลาเรียน ในขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนและนำเสนองานบางคนนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ และบางคนนำเสนอเป็นภาษาไทย และหลังจากนำเสนองานผู้เรียนจะนำผลงานที่สรุปเรื่องที่อ่านพร้อมบันทึกศัพท์ที่ได้จากการอ่าน

ข้อค้นพบจากการจัดการเรียนการสอนในวงจรที่ 2

หลังจากจบการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-12 คณะผู้วิจัยมีข้อค้นพบจากการสังเกตการสอนของผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัยและความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนสรุปได้ดังนี้

1. จากการใช้ขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน ทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยและเข้าใจวิธีการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง และการพูดคุยของผู้วิจัยที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ในลักษณะการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ดังนั้น ผู้เรียนจึงรู้ว่าตนเองจะต้องทำอะไรบ้างในการเรียน และเมื่อมีปัญหาในการเรียนผู้เรียนก็สามารถหาแนวทางในการแก้ปัญหาโดยมีครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำในการจะแก้ปัญหอย่างไร

2. ผู้เรียนมีความมั่นใจกล้าพูด กล้าถามในสิ่งที่สงสัย และกล้าแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น เกิดการเรียนรู้สามารถปฏิบัติกิจกรรมการอ่านอย่างราบรื่น มีปัญหาในการอ่านน้อยลง ซึ่งพบได้จากเมื่อผู้เรียนได้กำหนดร่วมกันว่าจะให้อ่านเรื่องให้จบภายในชั่วโมงเรียน เป็นการกำหนดอัตราเรียนรู้ของตนเอง ผู้เรียนส่วนมากก็ตั้งใจอ่าน โดยที่ไม่ต้องทำการบ้านเพื่อเป็นการฝึกตนเอง และมีงานส่งในชั่วโมง แต่ผู้เรียนที่เรียนอ่อน นั้นขาดความกระตือรือร้น จึงทำให้ไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียนและไม่พร้อมที่จะทำงานให้เสร็จภายในชั่วโมงเรียน

3. ผลการประเมินงานอ่านพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นมาก การอธิบายข้อผิดพลาดในการอ่านเชิงลึก สิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการอ่าน ของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักที่พึ่งทางวิชาการ นอกจากนี้การกระตุ้นให้ผู้เรียนปริศนาหรือกันและสอบถามผู้วิจัยเมื่อไม่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง เป็นการปลูกฝังแนวทางการเรียนรู้ที่ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคย

4. พัฒนาการและความสำเร็จในการอ่านของผู้เรียน เป็นผลมาจากการผู้เรียนมีการตัดสินใจว่าจะปรับปรุงภาษาอังกฤษของตนอย่างไร ผู้เรียนจึงได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อนและปริศนาหรือกัน โดยมีผู้วิจัยคอยช่วยเหลือ ช่วยอธิบายและตอบคำถาม โดยใช้งานอ่านครั้งแรกเป็นพื้นฐาน

5. จากการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง พบว่า ผู้เรียนมีปัญหา คือ การเลือกแหล่งค้นคว้านอกห้องเรียน การวางแผนการจัดการเรียนรู้ และในเรื่องการอ่าน ผู้เรียนไม่เข้าใจและไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เรื่องไวยากรณ์ การใช้สำนวน การแปลและสรุปเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนแปลคำต่อคำจากภาษาไทย และจากการที่ผู้วิจัยเข้าไปช่วยเหลือโดยการพูดกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความตระหนักพร้อมกับการอธิบายให้ผู้เรียนฟังทั้งห้องและอธิบายเป็นรายกลุ่ม พบว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาการอ่านได้อย่างเห็นได้ชัดเจน

ผลวิจัยปฏิบัติการในวงจรที่ 2 สรุปได้ดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ปัญหา และแนวทางแก้ไข

<p>ปัญหาในวงจรที่ 2 ยังไม่ได้รับการแก้ไขและนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนในวงจรที่ 3</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 - 12</p>	<p>ระยะเวลา 6 คาบ</p>
<p>วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไข</p> <ul style="list-style-type: none"> - พบว่าสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นส่วนใหญ่ ต้องปรับปรุงเพิ่มเติมอีกบ้างเนื่องจากยังมีปัญหาลำบากในการจัดการเรียนการสอนในวงจรที่ 3 ดังนี้ - การสรุปเรื่องที่อ่าน - ผู้เรียนที่เรียนอ่อนส่งงานช้า - ผู้เรียนขาดความมั่นใจ ตื่นเต้นในการนำเสนองาน โดยเฉพาะการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษจึงสร้างความวิตกกังวลให้กับผู้เรียน - ขาดความเข้าใจในการทำเพิ่มเติมส่งงาน 		<p>ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนบางคนปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของตน - เปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรึกษาทางโทรศัพท์และส่งงานได้หลายทาง เช่นทาง E-mail ทำให้ผู้เรียนส่งงานได้ทันเวลา - จัดหาสื่อ แหล่งสืบค้นข้อมูลให้เพียงพอแก่ผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบางคนได้ศึกษาเรื่องอ่านการอ่านเชิงลึกเพิ่มเติมจากตัวอย่างปรึกษาผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย และเพื่อนที่เรียนเก่งที่เข้าใจเรื่องการอ่านเชิงลึก รวมทั้งการเขียนสรุปเรื่องที่อ่านในส่วนที่ยังไม่สามารถสรุปได้ให้ผู้เรียนเขียนอนุทินนอกเวลาเรียนได้ - กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวางแผน - สอนเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-top: 10px;"> <p>ปรับปรุงและวางแผนการจัดการเรียนรู้วงจรที่ 3</p> </div>
<p>จัดการเรียนการสอนตามลำดับขั้นการสอน 4 ขั้น ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ขั้นกระตุ้นความสนใจและสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ 2) ขั้นให้องค์ความรู้ 3) ขั้นส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย 4) ขั้นประเมินผล 	<p>สรุป สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามขั้นตอนในรูปแบบการสอนเป็นส่วนใหญ่ แต่มีประเด็นต้องปรับกระบวนการเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาแบบพึ่งพาตนเอง</p>	

ภาพที่ 10 ผลวิจัยปฏิบัติการวงจรที่ 2

2.3 วงจรที่ 3 การวางแผนและการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

2.3.1 การวางแผน (Plan)

ในการวางแผนการสอนในวงจรที่ 3 คณะผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-12 มาเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 3 และดำเนินการแก้ปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข มาพิจารณาแก้ไขเช่น การสรุปเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนที่เรียนอ่อนส่งงานช้า ผู้เรียนขาดความมั่นใจ ตื่นเต้น ในการนำเสนองาน โดยเฉพาะการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เกิดความวิตกกังวล ขาดความเข้าใจในการทำเพิ่มสะสมงาน ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมกรเรียนรู้ของผู้เรียนในขณะจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองและการอ่านเชิงลึก มีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

2.3.2 การปฏิบัติการ (Act)

1) การจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 ถึง 18

การปฏิบัติการวิจัยวงจรที่ 3 เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนทั้งสิ้น 6 แผน คือ แผนการเรียนรู้ที่ 13 ถึงที่ 18 โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น 4 ขั้นตอนคือ ขั้นกระตุ้นความสนใจและสร้างความเชื่อมั่นในการเรียน ขั้นให้องค์ความรู้ ขั้นส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมายและขั้นการประเมินผลของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง สรุปได้โดยรวมนดังนี้

1.1) ขั้นกระตุ้นความสนใจและสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนในขั้นนี้

ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการสอนที่ให้นักเรียนในสิ่งที่จะกระทำร่วมกัน โดย แจ้งจุดประสงค์ ทบทวนประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในเรื่องการอ่าน คำศัพท์ วางแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน กำหนดเป้าหมายในการเรียนการสอน ครูผู้สอนได้ทบทวนคำศัพท์ โดยแจกบัตรคำให้ผู้เรียน นำไปเติมคำลงในช่องว่างในแถบประโยคที่ติดบนกระดานดำ จากการสังเกตผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม และมีความสุขสนุกสนานเป็นอย่างยิ่ง และสามารถเติมคำได้ถูกต้อง มีบางคนที่ไม่สามารถเติมคำได้ถูกต้อง ก็มีเพื่อน ๆ คอยช่วยเหลือ จากการที่มีผู้เรียนบางคนได้เขียนในบันทึกอนุทินว่าควรจะให้ผู้เรียนได้นำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษทุกคน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษทุกคน ดังนั้น ผู้สอนจึงได้นำแนวคิดนี้มานำเสนอในชั้นเรียนผู้เรียนมากกว่าร้อยละ 90 เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์กับการเรียนภาษาอังกฤษมาก จึงได้จัดให้มีการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนได้ขออนุญาตบันทึกเสียงผู้พูด สร้างความตื่นเต้นให้ผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง จะเห็นได้จากที่ผู้เรียน ได้เริ่มมีการจับคู่กับเพื่อนนั่งข้าง ๆ เพื่อที่จะฝึกอ่านและให้เพื่อนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาด เพื่อสร้างความ เป็นประชาธิปไตยในชั้นเรียนผู้เรียนขอจับสลาก

เพื่อที่จะได้ทราบลำดับที่ในการนำเสนองาน ผู้เรียนรู้สึกตื่นเต้น สนุกสนานในการลุ้นลำดับที่ของตนเองและของเพื่อน จากการสังเกตพบว่าผู้เรียนบางคนรู้สึกเป็นกังวลมากเมื่อจับสลากได้อันดับต้น ๆ

1.2) ชั้นให้องค์ความรู้ ในขั้นนี้ ผู้เรียนได้นำเสนอประสบการณ์ของตนเองเกี่ยวกับการศึกษาแบบพึ่งพาตนเอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้พร้อมทั้งปัญหาที่พบอันเป็นผลมาจากการศึกษาค้นคว้าของตนเอง ซึ่งจากการเล่าประสบการณ์ของผู้เรียนคาบเรียนละ 2 คน นั้นพบว่าปัญหาที่ผู้เรียนพบเกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเองนั้นจะเป็นเรื่องการอ่านเป็นส่วนใหญ่ ส่วนขั้นตอนในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองนั้นผู้เรียนมีความคุ้นเคย จึงไม่เป็นปัญหาใหญ่สำหรับผู้เรียนนอกจากนี้ยังมีครูผู้สอนเป็นผู้ช่วยเหลือแนะแนวทางในการดำเนินกิจกรรมในการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13-18 ในการเรียนผู้เรียนทุกคนที่นำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อน และครูผู้สอน ผู้ช่วยวิจัย จะทำหน้าที่เป็นผู้ประเมิน พร้อมบันทึกเสียงผู้นำเสนอนั้นผู้เรียน ได้จับคู่ฝึกซ้อมอ่านเป็นภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนได้เชิญ Mr. Duker Kudij ครูชาวต่างชาติที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มาเป็นวิทยากรพิเศษ มาให้ความรู้กับผู้เรียน และให้คำปรึกษากับผู้เรียนนอกเหนือจากครูผู้สอน และผู้ช่วยวิจัย ผู้เรียนตั้งใจฝึกพูดสรุปเรื่องที่อ่าน เมื่อมีปัญหาที่มาปรึกษาครูผู้สอน วิทยากรพิเศษ บ้างก็ใช้ Talking Dictionary บ้างก็ฝึกอ่านให้เพื่อนฟัง และให้เพื่อนเสนอแนะแก้ไขข้อผิดพลาด การเรียนแบบนี้เป็นแรงกระตุ้นที่ดีสำหรับผู้เรียนเนื่องจากผู้เรียนต้องการสร้างความมั่นใจให้กับตนเองก่อนที่จะออกมานำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน เพื่อที่จะได้สร้างความประทับใจให้กับทุกคนในชั้นเรียนและจะได้ผ่านการประเมิน และเนื่องจากผู้เรียนต้องทำแฟ้มสะสมงานส่ง ครูผู้สอน จึงได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแฟ้มสะสมงาน พร้อมตัวอย่างผู้เรียนมีความสนใจอย่างมากสอบถามเมื่อมีความสงสัย รีบมาขออืมตัวอย่างแฟ้มสะสมไปศึกษา

1.3) ชั้นส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย ในขั้นนี้มีผู้เรียนนำเสนอานและสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ต่อผู้สอนและชั้นเรียน โดยต้องนำเสนอคำศัพท์ใหม่ก่อน จากนั้นสรุปเรื่องที่ตนเองได้ศึกษามาเป็นภาษาอังกฤษต่อชั้นเรียน ผู้เรียนทั้งชั้นต้องบันทึกสิ่งที่เพื่อนนำเสนอ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตอบคำถามเพื่อน ผู้สอนจะทำหน้าที่ในการเป็นที่ปรึกษาและสนับสนุนอย่างใกล้ชิดกับผู้เรียนแต่ละคน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและครูผู้สอน โดยมีการซักถามแลกเปลี่ยนความรู้ทางภาษาจากเรื่องที่อ่าน บรรยากาศเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ผู้เรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี หลังจากที่ทุกคนนำเสนอานแล้วผู้เรียนทุกคนให้การสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเองในช่วงวันหยุด บรรยากาศในการสัมภาษณ์นั้นผู้เรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี สามารถแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลที่เป็น โยชน์ต่อผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยและเพื่อนที่สนใจ เป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนจะมีประสบการณ์ในการศึกษาหาความรู้ที่หลากหลาย และยังทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง

1.4) ขั้นการประเมินผลของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองที่พัฒนาขึ้นในตัวผู้เรียน โดยผ่านทางการอ่านเชิงลึกเป็นการประเมินผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เป็นการประเมินที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม ดำเนินการโดยให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน เป็นการประเมินผลตามสภาพจริงการนำเสนองานผู้เรียนทุกคนนำเสนองานโดยใช้ภาษาอังกฤษ โดยได้รับการประเมินจากหลายฝ่ายเช่นจากครูผู้สอน ผู้ช่วยวิจัย จากเพื่อน ๆ และผู้เรียนประเมินตนเอง ผลการประเมินทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมิน

2) การวัดผลและประเมินผล

เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 – 18 ผู้ช่วยวิจัยและผู้ช่วยวิจัยประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมในวงจรที่ 3 ผลจากการประเมินการปฏิบัติกิจกรรม พบว่าผู้เรียนได้คะแนนสูงสุด 24 คะแนน ได้คะแนนต่ำสุด 20 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน (คะแนนเก็บระหว่างเรียน และคะแนนจากเพิ่มสะสมงาน) ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งสิ้น 40 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของผู้เรียนทั้งหมด 40 คน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 23.17

2.3.3 การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

1) การสะท้อนผลการปฏิบัติจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ตัวแทนผู้เรียน จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นผู้เรียนที่เรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 3 คน หลังจากเรียนในวงจรที่ 3 สรุปผลได้ดังนี้

1.1) เนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนนั้นผู้เรียนชอบมากเนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้เรียนเลือกเอง ผู้เรียนชอบที่จะศึกษาสิ่งใหม่ ๆ และจากที่เพื่อนนำเรื่องอ่านที่หลากหลายมาเสนอในชั้นเรียน ผู้เรียนได้มีโอกาสได้รับฟังเรื่องที่หลากหลายและเป็นสิ่งที่ไม่ไกลตัวจนเกินไป เป็นประโยชน์กับผู้เรียนสามารถนำแนวคิดไปใช้ได้ เช่น เรื่องการลดภาวะโลกร้อน อาหารของชาติต่าง ๆ น้ำ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เมื่อมีปัญหาสามารถถามเพื่อน ถามผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้

1.2) ขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนการสอนและปัจจัยที่จะพัฒนาการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ผู้เรียนรู้สึกคุ้นเคยและสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนแบบพึ่งพาตนเองพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และจากการสัมภาษณ์ได้สรุปว่า สิ่งที่ทำให้ตนเองเกิดการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองนั้นมีปัจจัยหลายอย่าง เช่น ผู้เรียนต้องคำนึงถึงระดับความสามารถ จุดอ่อน จุดแข็ง จุดหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนต้องมีการกำหนดเป้าหมายในการเรียนและเมื่อมีเป้าหมายแล้วต้องทำให้ได้ การวางแผนที่ดีก็มีส่วนสำคัญมาก ต้องตัดสินใจว่าตนเองต้องการเรียนอะไร ต้องประเมินตรวจสอบ แก่ไขข้อผิดพลาด ควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ต้องสามารถเลือก ควบคุม ทดลอง กลวิธีการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ผู้เรียนจะต้องเลือกและนำสื่อ อุปกรณ์ เนื้อหาสาระของตนเองมาใช้ในการเรียน ต้องใช้ความรู้ที่มีนอกเหนือจากความรู้ในห้องเรียน และต้องมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ต้องสามารถเลือกแหล่งค้นคว้านอกห้องเรียน ได้เป็นอย่างดีและการที่จะพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ได้ดีขึ้นคือการหมั่นฝึกฝน การให้ความสนใจ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ หมั่นท่องจำและจดบันทึกคำศัพท์ยาก ดังตัวอย่างที่ผู้เรียนให้การสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

ครูผู้สอน ไกล่สอบแล้วผู้เรียนมีการเตรียมตัวอย่างไร

ผู้เรียน การเตรียมตัวสอบครั้งนี้ ผมมีการวางแผน และเตรียมเป็นอย่างดีมี การท่องคำศัพท์ และความหมายของประโยค เพื่อนำไปสอบปลายภาค เพื่อจะได้คะแนนที่ดี ๆ จะ ได้มีเกรดเฉลี่ยดี ๆ

ครูผู้สอน ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอบครั้งนี้มากน้อยเพียงใด

ผู้เรียน ผมมีความมั่นใจในการสอบพอสมควรเพราะผมมีการเตรียมความ พร้อมเป็นอย่างดี เดินไปไหนมาไหนก็อ่านก็ท่องเสมอ

ครูผู้สอน แล้วเพื่อน ๆ ในห้องเป็นอย่างไร

ผู้เรียน ผมเห็นเพื่อนๆ ท่อง และอ่านเพื่อวิชานี้อย่างจริงจังเพื่อนๆ ทุกคน ต้องทำข้อสอบได้กันทุกคน

(11 สิงหาคม 2552 เวลา 13.10 น.)

1.3) เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการให้ผู้วิจัยปรับปรุงมีบ้าง เช่น ควรเข้มงวดกับผู้เรียนที่ ส่งงานช้า ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนแบบนี้เป็นการเรียนที่มีประโยชน์ มากสำหรับผู้เรียน สามารถนำไปใช้ได้กับกลุ่มสาระอื่น ๆ และสามารถที่จะนำเอาความรู้ ประสบการณ์ ไปใช้ในการศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.4) เกี่ยวกับปัญหาการอ่านที่ยังมีอยู่บ้างพบว่าผู้เรียน ความรู้ด้านไวยากรณ์น้อย แต่ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะศึกษาด้วยตนเองดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

ครูผู้สอน ผู้เรียนช่วยเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง และมีความรู้สึกอย่างไรกับการเรียนแบบนี้

ผู้เรียน การเรียนแบบพึ่งพาตนเอง เริ่มจากที่หนูได้เลือกเรื่องที่สนใจและ อยากจะศึกษาก็รู้สึกดีมาก ถึงแม้ว่ามันอาจจะยุ่งหรือไม่ค่อยจะมี เวลาแต่เราก็มีความสุขที่จะได้ทำแบบนี้ ได้เรียนในสิ่งที่อยากจะ เรียน ภูมิใจในสิ่งที่หามาได้ และให้เล่าให้เพื่อนๆ ฟัง ถึงแม้จะ เหนื่อยไปบ้างในการค้นหาเพราะงานในวิชาอื่นๆ ก็หนักอยู่แล้ว ... แต่รู้ไหม ความรู้สึกมันภูมิใจยังไงไม่รู้ที่เราสามารถทำได้

ครูผู้สอน ผู้เรียนได้ประโยชน์อะไรบ้างจากการเรียนแบบนี้

ผู้เรียน สิ่งหนึ่งที่มีค่าคือได้ฝึกความอดทน ระเบียบวินัย ฝึกการใช้คอมพิวเตอร์อีกด้วยคุณครูคะ แต่ก่อนหนูส่ง Mail ไม่เป็น แต่วันนี้ หนูส่งเป็นแล้ว หนูสามารถนำเอาประสบการณ์เหล่านี้ไปใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นได้อีกด้วย.....

(11 สิงหาคม 2552 เวลา 13.30 น.)

2) การสะท้อนผลการปฏิบัติจากอนุทินสะท้อนผลการเรียนรู้

จากการอ่านอนุทินที่ผู้เรียนเขียนสะท้อนความรู้สึกลต่อการเรียนในรายวิชาการอ่านโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกเพื่อสร้างเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง สาระโดยรวมคือ

2.1) เนื้อหาที่นำมาอ่านเหมาะสมกับผู้เรียนและเป็นประโยชน์กับผู้เรียนดังที่ผู้เรียนสะท้อนความรู้สึกลจากบันทึกอนุทิน

...การทำงานนี้ทำให้เรารู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น และมันเป็นการเปิดโลกของเราให้ใหญ่ขึ้นกว่าเดิม คำศัพท์ที่เราไม่รู้เราก็จะรู้ และเรื่องอื่นๆ ที่เพื่อนนำมาเสนอเราจะได้อีกเพิ่มขึ้นอีกด้วย ...

(นางสาวสลวย, 14 สิงหาคม 2552)

...ข้าพเจ้าได้เรียนแบบพึ่งพาตนเองนี้ เป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับข้าพเจ้าได้อย่างมาก เมื่อได้ศึกษาเรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจ ข้าพเจ้ามีความสุขที่ทำผลงานของตนเองให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ การเรียนแบบนี้ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเป็นอิสระในการเรียน และมั่นใจพร้อมที่จะนำประสบการณ์ไปใช้ในการศึกษาระดับสูงต่อไป...

(นางสาวสำลี, 14 สิงหาคม 2552)

2.2) ขั้นตอนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ผู้เรียนมีความรู้เรื่องที่เรียนมากขึ้นแต่มีความลำบากในการตัดสินใจในเรื่องที่ชอบและจะนำเอามาเสนอ แต่ทำให้ทราบถึงจุดอ่อน จุดแข็งของเนื้อหาของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีจุดเริ่มต้นที่ต้องปรับปรุงและวางแผนในการเรียน ที่สำคัญผู้เรียนได้มีความตระหนักถึงการให้ความช่วยเหลือเพื่อนและมีปฏิสัมพันธ์กันในทางบวกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานที่รับมอบหมาย

...หนูอยากเรียนแบบนี้ (แบบพึ่งพาตนเอง) อีกต่อไปเรื่อย ๆ เพราะรู้สึกว่ามี
ความสุขต่อการเรียน พอคิดฉันได้เรียนรู้ได้อย่างนี้ก็เพิ่มความรู้ของคิดฉันจากน้อย
เป็นมาก รู้สึกว่าคิดฉันทำได้ พัฒนาอ่านศัพท์ได้ อ่านประโยคได้ ...เรียนอย่างนี้ก็
ได้รู้จักการวางแผนในการเรียน และรู้จักตั้งเป้าหมายของการเรียนและตั้งจุดมุ่งหมายที่
จะทำ ก็อยากเรียนอย่างนี้ไปเรื่อยๆ...

(นางสาวพกามาศ, 14 สิงหาคม 2552)

...การนำเสนอหน้าชั้นเรียนก็คิดไปอีกอย่างที่สามารถให้ผู้เรียนแสดงความคิด
ความกล้าแสดงออก ความมั่นใจที่จะพูดเล่าให้เพื่อนและอาจารย์ฟังว่าตนได้ไป
ศึกษาเรื่องใดมีประโยชน์อย่างไร และการนำเสนอก็น่าสนใจมากในแต่ละเรื่อง
แต่ละชั่วโมง...

(นางสาวผกผิน, 14 สิงหาคม 2552)

...ข้าพเจ้าจะมีความรู้สึกพึงพอใจมากที่ได้เรียนรู้แบบอิสระ และพึ่งพาตนเอง...
ทำให้เราได้รับประโยชน์และประสบการณ์มากยิ่งขึ้น ฉะนั้น สำหรับตัวข้าพเจ้า
สนุกมากกับการที่ได้เรียนรู้แบบอิสระ ผักตนเองให้รู้จักตั้งเป้าหมาย วางแผนใน
การเรียนรู้ ขวนขวาย กระตือรือร้น ตั้งใจ ใส่ใจ และพยายาม ในการทำงานที่
ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ให้สำเร็จ และผลสำเร็จนั้นออกมาดีที่สุดใน...

(นางสาวผกผัน, 14 สิงหาคม 2552)

...การเรียนแบบพึ่งพาตนเองเป็นเรื่องที่เราต้องค้นคว้าศึกษาเจาะลึกชัดเจนใน
การนำเสนองานแต่ละครั้ง ต้องขึ้นอยู่กับตัวผู้พูดว่าจะมีวิธีการพูดอย่างไร แต่
สำหรับคิดฉันในการเรียนรู้แบบนำเสนองาน ทำให้ฝึกความกล้าและภาวะผู้นำไปด้วย
เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ แสดงความคิด สอนให้เด็ก ๆ มีความกล้าแสดงออกในทางที่
ถูกต้อง...

(นางสาวพิรมยา, 14 สิงหาคม 2552)

2.3) ในด้านที่เกี่ยวกับความต้องการให้ผู้วิจัยช่วยเหลือหรือปรับปรุงการเรียน
การสอน ผู้เรียนสะท้อนว่า ขั้นตอน วิธีการเรียนการสอนเหมาะสมกับผู้เรียนชอบ

2.4) ในส่วนของปัญหาในการอ่าน ผู้เรียนสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาลดลงเนื่องจาก ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านการแปล สรุปเรื่องที่ทำมามากขึ้น

...แต่ก่อน ดิฉันเรียนไม่ค่อยจะรู้เรื่องทำไ้ เพราะมีปัญหาเรื่องการจำศัพท์ไม่ได้บ้าง แปลภาษาไม่ได้บ้างแต่พอได้เริ่มเรียน โดยใช้การเรียนแบบพึ่งพาตนเองก็ทำได้ดีขึ้น ได้ฝึกแปลประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น และบ่อยขึ้น จนทำให้ดิฉันเริ่มชินกับการแปลภาษา ฝึกท่องศัพท์มากขึ้น ทำให้รู้จักคำศัพท์เยอะขึ้น.... ดิฉันจะนำความรู้จากการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ไปใช้ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุดและจะเรียนแบบพึ่งพาตนเองต่อไปค่ะ...

(นางสาวไฝฝัน, 17 สิงหาคม 2552)

...เมื่อข้าพเจ้าได้เรียนแบบพึ่งพาตนเองนาน ๆ ข้าพเจ้าก็รู้ว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ค่อยยาก และข้าพเจ้าภูมิใจ และสนุกกับสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียน ข้าพเจ้าสามารถได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ทดลองกลวิธีการเรียนรู้ใหม่ๆ ...

(นายข้าวกล้อง , 17 สิงหาคม 2552)

เนื่องจากผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาค้าง ๆ ได้เป็นอย่างดี นั้นแสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านคุณลักษณะการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาอยู่บ้าง โดยเฉพาะในเรื่องการอ่านซึ่งต้องใช้เวลาในการฝึกฝนและสั่งสมประสบการณ์

4) การสะท้อนผลการปฏิบัติการจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน โดยผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัยและ ผู้เรียน

ในการสะท้อนผลโดยใช้แบบประเมินตนเองในด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ในช่วงระหว่างการดำเนินการเรียนการสอน ผลการประเมินตนเองของผู้เรียน ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียน (วงจรถี 3)

ลำดับ	รายการ	ผู้เรียน	
		\bar{x}	S.D.
1	ใส่ใจและกระตือรือร้นในการเรียน	4.35	0.69
2	มีความรับผิดชอบในการเรียน	4.45	0.67
3	มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน	4.53	0.68
4	ร่วมอภิปราย แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	4.23	0.70
5	ถามประเด็นที่สงสัย	5.00	0.00
6	มีความตั้งใจในการทำกิจกรรมที่ได้รับ มอบหมาย	4.58	0.59
7	นำเสนอผลงานต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน	4.50	0.62
8	แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.45	0.92
9	นำอุปกรณ์ สื่อการเรียนของตัวเองมาใช้ในห้องเรียน	4.25	0.68
10	ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตัวเองได้	4.35	0.64
11	มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้สอน	4.30	0.81
12	ช่วยเหลือเพื่อนร่วมชั้นในการเรียน	4.43	0.93
13	สามารถจับใจความสำคัญหรือสรุปข้อความรู้ได้	3.53	0.82
14	สะท้อนผลการเรียนรู้ หรือความคิดให้กับผู้สอน	4.28	0.85
15	ประเมินผลการเรียนรู้ของตัวเอง	4.75	0.87
รวม		4.33	0.68

จากตารางที่ 9 สรุปการประเมินตนเองของผู้เรียน มีความเห็นว่าพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้าน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ถามประเด็นที่สงสัย มีความตั้งใจในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ประเมินผลการเรียนรู้ของตัวเอง หากพิจารณาโดยภาพรวมจะเห็นว่าผู้เรียนก็มีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมการณ์เรียนในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.33 และ 0.68

2.3.4 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 3

มีปัญหาบางประการที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ทำการแก้ปัญหา โดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเหมาะสม และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาคุณลักษณะการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ความสามารถในการอ่านเชิงลึก

จากการดำเนินการวิจัยในวงจรที่ 3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ได้ปรึกษากันเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาทั้งในระหว่างการจัดการเรียนการสอน และเมื่อสิ้นสุดการสอนในวงจร ได้ทำการแก้ปัญหาโดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเหมาะสม และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงลึกตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด สรุปปัญหา แนวทางแก้ไข และผลที่เกิดกับผู้เรียน ดังนี้

ตารางที่ 10 แสดงปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข ระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 3

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	ผลที่เกิดกับผู้เรียน
<p>1. การจัดการเรียนการสอน</p> <p>1.1 ชั้นกระตุ้นความสนใจและสร้างความเชื่อมั่นในการเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนส่วนมากยังกังวลเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาเนื่องจากต้องนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ <p>1.2 ชั้นให้องค์ความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนบางคนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ สับสนในบทอ่าน ไม่มั่นใจที่จะเขียนสรุป - ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจในเรื่องการทำแฟ้มสะสมงาน - ในช่วงแรกผู้เรียนยังไม่กล้าถามวิทยากรชาวต่างชาติ เพราะไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติโดยใช้กิจกรรมย่อย ๆ ให้คำปรึกษา ทั้งในและนอกเวลาเรียนเกี่ยวกับการอ่าน การนำเสนองานวิธีการเรียนรู้ในแต่ละทักษะ เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน - ให้ความสนใจและร่วมอภิปรายกับผู้เรียนทุกคนในขณะปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนจะไม่บอกความหมายคำศัพท์ แต่ชี้แนะให้ผู้เรียนลองเดาโดยสังเกตจากตัวชี้แนะในบทอ่าน หรือสังเกตจากบริบท และปรึกษากับเพื่อน - ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำแฟ้มสะสมงานพร้อมตัวอย่างแฟ้มสะสมงาน - ครูผู้สอนพูดกระตุ้นและสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคย 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนมีความมั่นใจในการนำเสนองาน เข้าใจวิธีการอ่านและสามารถตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง - ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้จากบริบท - ผู้เรียนรู้แนวทางในการทำแฟ้มสะสมงานและสามารถทำแฟ้มสะสมงานได้ - ผู้เรียนกล้าถาม สร้างความเข้าใจในเนื้อหาดีขึ้น มีความมั่นใจในการนำเสนองาน

ตารางที่ 10 แสดงปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข ระหว่างปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 3

ปัญหา	แนวทางแก้ไข	ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน
<p>1.3 ขันส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนบางคนยังมีปัญหากับการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แต่ออกมานำงานโดยอ่านเรื่องทั้งหมดต่อชั้นเรียน ได้จึงต้องใช้เวลาทำให้การนำเสนอขาดความน่าสนใจ <p>1.4 ขันการประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนกลุ่มอ่อนจะมีปัญหาในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่มีความมั่นใจในการประเมินเพื่อน และส่งงานช้า 	<ul style="list-style-type: none"> - ครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือ/แนะนำในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ เป็นรายบุคคล - ให้ผู้เรียนที่เรียนดีช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน และทำงานช้า - ให้นักข่อยๆ เพื่อเป็นการสรุปความเข้าใจ เมื่อผู้เรียนเข้าใจแล้วจึงเรียบเรียงสรุปเป็นคำพูดของผู้เรียนเอง - ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประเมิน - กระตุ้นและสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนส่งงานตามเวลาที่กำหนด 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนมีความมั่นใจกล้าพูด กล้าถามในสิ่งที่สงสัย และกล้าแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น - การสรุปย่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้น สามารถแยกประเด็นสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้ - ผู้เรียนมีความเข้าใจในการประเมิน และสามารถประเมินเพื่อนได้ - ผู้เรียนส่งงานตามเวลาที่กำหนด
<p>2. ด้านพฤติกรรมการเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนส่วนมากคุ้นเคยกับการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองกระตือรือร้น กล้าแสดงความคิดเห็นมีผู้เรียนบางคนที่ไม่กล้านำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชี้แจงบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของสมาชิกทุกคน ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และให้เปลี่ยนบทบาทกัน เป็นตัวแทนในการนำเสนอแนวคิดและข้อสรุปของกลุ่ม - กระตุ้นผู้เรียนที่ไม่ค่อยพูด ให้ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นมากขึ้น หรือเรียกชื่อผู้เรียนให้ตอบคำถามเป็นรายบุคคล 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ และแต่ละคนมีโอกาสนในการพูดแสดงความคิดเห็นมากขึ้น
<p>3. ปัญหาเกี่ยวกับการบทอ่าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนที่เรียนอ่อนยังต้องใช้เวลาในการอ่านและสรุปใจความสำคัญ 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้อ่านอย่างเพียงพอ กับผู้เรียนในการอ่าน เขียนสรุปเรื่องที่อ่าน ก่อนนำเสนอ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถปฏิบัติกิจกรรมการอ่านอย่างราบรื่น มีปัญหาในการอ่านน้อยลง

2.3.5 สรุปประเด็นปัญหาที่สำคัญที่ได้รับการแก้ไขในวงจรที่ 3

โดยสรุป สภาพปัญหาที่พบโดยทั่วไปได้แก่การสร้างความรู้เกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ซึ่งผู้เรียนสามารถสร้างให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนได้ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ใฝ่รู้ และเห็นความสำคัญของการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง สังเกตได้ว่าผู้เรียนบางคน มีความอดทนในการแก้ปัญหา ใฝ่ใจในเทคนิค อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ที่จัดให้ ครูผู้สอนพยายามให้คำแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองให้มากที่สุด ในขณะที่ด้วยกันผู้สอนได้เข้าไปมีบทบาทในการแนะนำให้คำปรึกษารายบุคคล ดังนั้น โดยภาพรวมแล้ว ผู้เรียนต้องการเวลาในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติที่เพียงพอในแต่ละขั้นตอนการเรียนรู้ เนื่องจากวิธีการนี้เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องคิดวางแผนแก้ปัญหา ต้องกำหนดเป้าหมายในการเรียน ต้องใฝ่ใจการประเมินผลในการเรียนรู้ การเลือกแหล่งค้นคว้านอกห้องเรียน รวมทั้งการรู้จักเลือกใช้รูปแบบและกลวิธีการเรียนรู้ ใช้การตระหนักรู้ในการเรียนรู้วิธีการทำงานที่สูงมาก

การเรียนในวงจรที่ 3 ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษและสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนได้โดยไม่ต้องควบคุมมากนัก ปัญหาด้านการเรียนลดลงอย่างเห็นได้ชัดผลเนื่องมาจากการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนใช้เวลาในการเตรียมตัวมาก เนื่องจากต้องนำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษ และผู้เรียนก็ยังคงมีปัญหาอยู่บ้างเกี่ยวกับบทอ่านเหมือนกับทุก ๆ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านมา เพราะในบทอ่านมีคำศัพท์หรือสำนวนที่ผู้เรียนไม่ทราบความหมายอยู่บ้าง แต่ก็จะใช้วิธีการเรียนรู้ร่วมกัน กล่าวคือผู้เรียนจะอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และผู้สอนให้เวลาผู้เรียนปรึกษาผู้สอน ผู้ช่วยวิจัย และอาจารย์ชาวต่างชาติที่เป็นวิทยากรรับเชิญนอกเวลาเรียนได้ ปัญหาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็ลดน้อยลงเนื่องจากผู้เรียนคุ้นเคยและเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรม รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่สร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง สามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองและพึ่งครูผู้สอนน้อยลง จากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้เรียนพบว่าผู้เรียนเริ่มมีความวิตก กังวลใจกับการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ การสอบปลายภาค เพราะบางคนยังต้องทำรายงานในรายวิชาต่าง ๆ และเกี่ยวกับแฟ้มสะสมงานนั้นผู้เรียนต้องใช้เวลาในการจัดรูปแบบจึงเกรงว่าจะทำไม่ทัน ผู้สอนจึงให้เวลาเพิ่มเติมในการจัดทำ

2) สรุปผลการเรียน

2.1) ผลการเรียนประจำวงจรปฏิบัติการ

ภายหลังจากการจัดการเรียนการสอนตามแต่ละวงจร สรุปผลทางการเรียนของผู้เรียนได้ดังนี้

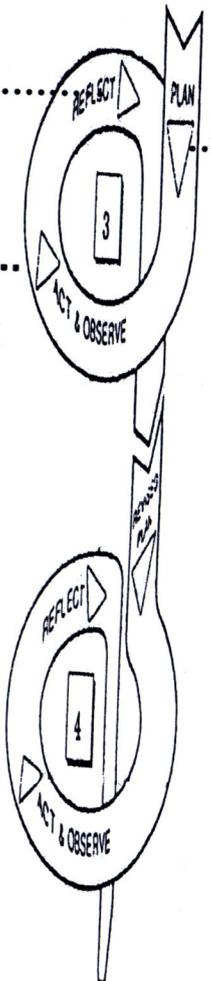
ตารางที่ 11 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของคะแนน รายวิชาการอ่านและจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำแนกตามการประเมินแต่ละวงจร

ที่มาของคะแนน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้สูงสุด	คะแนนที่ได้ต่ำสุด	คะแนน \bar{x}	ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์คะแนนที่กำหนด	คะแนนร้อยละ 60
การทดสอบหลังวงจรที่ 1	20	19	10	14.10	92.5	12
การทดสอบหลังวงจรที่ 2	20	17	9	15.70	95	12
การทดสอบหลังวงจรที่ 3	30	24	20	23.17	100	18

จากการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านกับคะแนนเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ 60) ผลการวิจัยพบว่าจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ในแต่ละวงจรมีดังนี้
 1) วงจรที่ 1 ร้อยละ 92.5 2) ร้อยละ 95 3) ร้อยละ 100

ผลวิจัยปฏิบัติการในวงจรที่ 3 สรุปได้ดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ปัญหา และแนวทางแก้ไข

วงจรที่ 3	แผนการสอนที่ 13 - 18	ระยะเวลา 6 คาบ
<p>วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไข</p> <ul style="list-style-type: none"> - พบว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองได้อย่างเหมาะสม 	 <p>The diagram illustrates the 3rd cycle of action research. It features two circular cycles. The top cycle is labeled '3' and contains the words 'REFLECT' and 'OBSERVE' with arrows forming a loop. A banner labeled 'PLAN' is attached to the right side of this cycle. The bottom cycle is labeled '4' and also contains 'REFLECT' and 'OBSERVE' with arrows forming a loop. A banner labeled 'REFLECT & OBSERVE' is attached to the right side of this cycle. Dotted lines connect the text in the left column to the corresponding parts of the diagram.</p>	<p>ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงเวลาเรียนให้ผู้เรียนนำเสนองานและให้การสัมภาษณ์นอกเวลาเรียนและในช่วงวันหยุด - ให้ผู้เรียนนำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษทุกคน - ให้ผู้เรียนได้ทำเพิ่มเติมสะสมงาน
<p>จัดการเรียนการสอนตามลำดับขั้นการสอน 5 ขั้น ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ขั้นกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ 2) ขั้นให้องค์ความรู้ 3) ขั้นส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย 4) ขั้นประเมินผล 		

สรุป สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามขั้นตอนในรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ แต่มีประเด็นต้องปรับกระบวนการเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาแบบพึ่งพาตนเอง

ภาพที่ 11 ผลวิจัยปฏิบัติการวงจรที่ 3

2.4 ผลการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

ผลการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งตอบคำถามว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาแล้วมีประสิทธิภาพเหมาะสมเพียงใด

2.4.1 พฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง

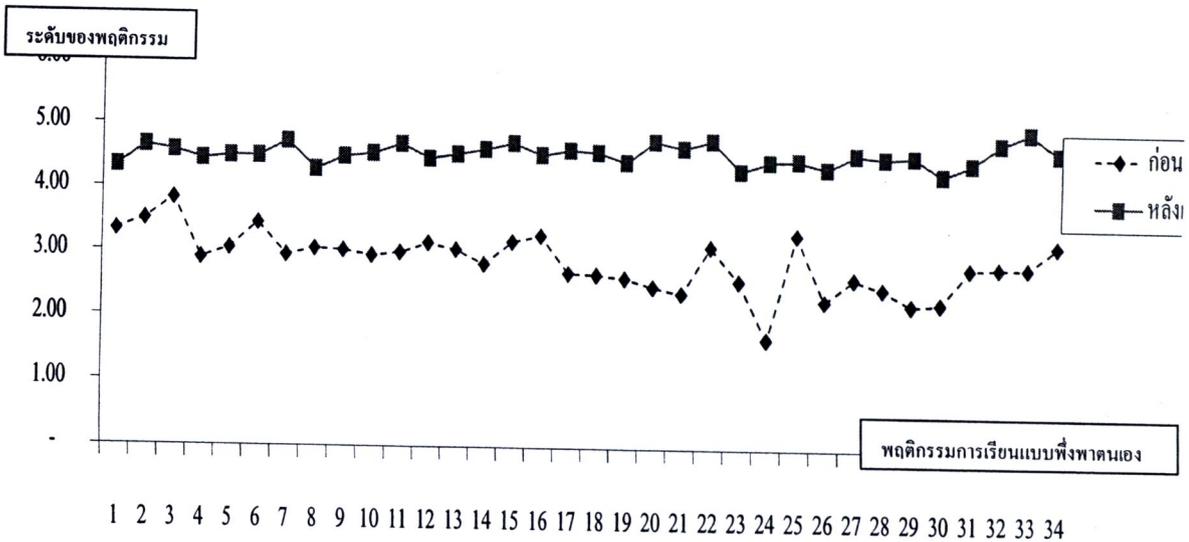
ผู้วิจัยวัดพฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนครบทั้ง 3 วงจรได้ผลดังนี้

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนพฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองจำแนกตามการวัดก่อนเรียน และหลังเรียน

ระยะเวลาในการวัด	\bar{x}	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	2.88	0.62	28.108	.000
หลังเรียน	4.58	0.28		

จากตารางที่ 12 พบว่าพฤติกรรมก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ถ้าพิจารณาพฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองในแต่ละพฤติกรรมระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่ามีค่าเฉลี่ยดังนี้

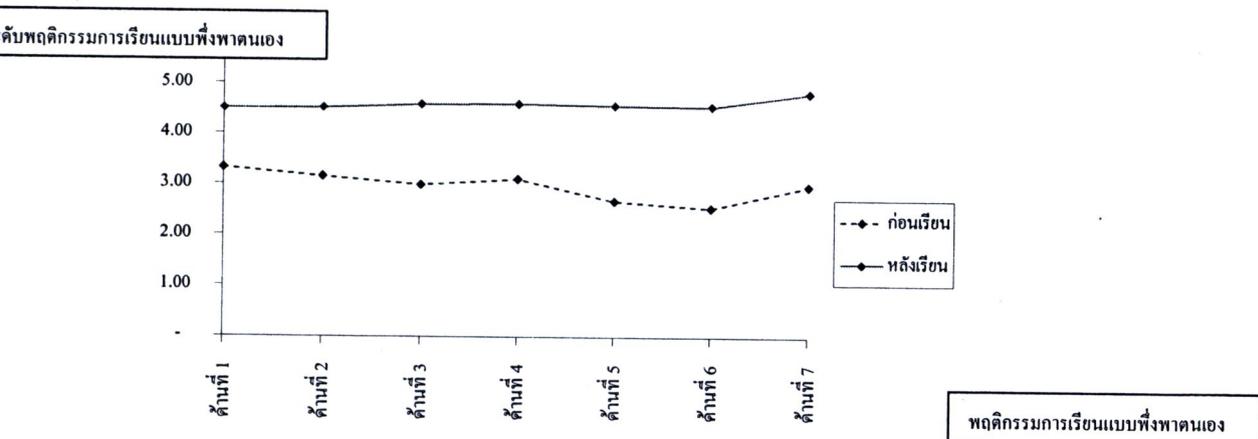

ภาพที่ 12 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของคะแนนพฤติกรรมรายด้านในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ก่อนเรียน และหลังเรียน

พฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง	ก่อนเรียน	หลังเรียน
ด้านที่ 1 การสะท้อนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนเอง	3.32	4.50
ด้านที่ 2 การกำหนดเป้าหมายในการเรียน	3.15	4.51
ด้านที่ 3 การวางแผนในการเรียน	2.99	4.58
ด้านที่ 4 การประเมินผลในการเรียน	3.10	4.59
ด้านที่ 5 การใช้รูปแบบและกลวิธีการเรียนรู้	2.67	4.56
ด้านที่ 6 การเลือกอุปกรณ์ สื่อการเรียน กิจกรรมในห้องเรียน	2.54	4.54
ด้านที่ 7 การเลือกแหล่งค้นคว้านอกห้องเรียน	2.97	4.81

แสดงเป็นกราฟได้ดังนี้

ภาพที่ 13 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมรายด้านในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ก่อนเรียนและหลังเรียน

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-18 แล้วผู้เรียนทำแบบทดสอบ เป็นการทดสอบแปลคำศัพท์ 30 คะแนน ผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละ ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน

คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้สูงสุด	คะแนนที่ได้ต่ำสุด	คะแนนร้อยละ	จำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์คะแนนที่กำหนด	
				จำนวน	ร้อยละ
30	30	23	18	40	100

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้เรียนได้คะแนนที่ได้ต่ำสุด 23 คะแนน และคะแนนที่ได้สูงสุด 30 คะแนน โดยทุกคนสามารถผ่านเกณฑ์คะแนนมาตรฐานที่กำหนดไว้

3) เจตคติต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง

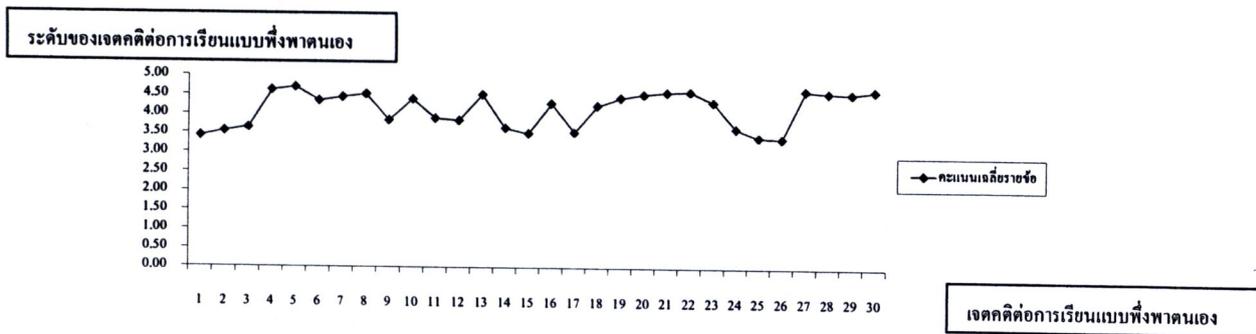
ผู้วิจัยวัดเจตคติต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนเจตคติต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียน

ระยะเวลาในการวัด	\bar{x}	S.D.
หลังเรียน	4.43	0.55

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ยเจตคติหลังเรียนอยู่ในระดับมากโดยมีค่า S.D. = 0.55

แสดงเป็นกราฟได้ดังนี้

ภาพที่ 14 แสดงกราฟค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง หลังเรียนเป็นรายข้อ

2.4.2 ผลการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง

จากผลการวิจัยปฏิบัติการพบว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองสำหรับผู้เรียนวิชาการอ่านที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคือพัฒนาจากระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.88$) เป็นระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$) มีนักเรียนร้อยละ 100 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 60 และมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่กำหนดไว้

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นรูปแบบที่พัฒนาจากการสังเคราะห์ข้อมูลการศึกษาบริบทและการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่ม มนุษยนิยม ทฤษฎีสรรคนิยม แนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง แนวคิดการอ่านเชิงลึก แนวคิดของ Krashen's Monitor Model ตามทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยรูปแบบได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและการพัฒนาประสิทธิภาพโดยการวิจัยการปฏิบัติการซึ่งภายหลังสิ้นสุดการวิจัยปฏิบัติการแล้ว สามารถสรุปการเรียนแบบพึ่งพาตนเองสำหรับผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีประสิทธิภาพได้ดังนี้

1) องค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบดังนี้

- (1) หลักการ
- (2) จุดมุ่งหมาย
- (3) เนื้อหาสาระ
- (4) กิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- (5) การวัดผลและประเมินผล
- (6) บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน
- (7) การนำรูปแบบการสอนไปใช้

2) จากองค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองสำหรับผู้เรียน ผู้วิจัยพัฒนาขั้นตอนของรูปแบบได้ 4 ขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 กระตุ้นความสนใจและสร้างความเชื่อมั่นในการเรียน
- ขั้นตอนที่ 2 ให้องค์ความรู้
- ขั้นตอนที่ 3 ส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย
- ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผล

กล่าวโดยสรุป สิ่งที่แตกต่างจากต้นรูปแบบคือ ขั้นตอนการสอน ขั้นกระตุ้นความสนใจ เป็นกระตุ้นความสนใจ และสร้างความเชื่อมั่นในการเรียน

3. ผลการวิจัยในระยะที่ 3 : การขยายผลและยืนยันผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่สร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองสำหรับผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการวิจัยในระยะที่ 3 นี้ ผู้ช่วยวิจัยซึ่งมีความสนใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองซึ่งได้รับพัฒนาทักษะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ได้นำรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพซึ่งได้จากการวิจัยปฏิบัติการในระยะที่ 2 ไปใช้ขยายผลและยืนยันผลของรูปแบบการสอน กับนักเรียนโรงเรียนหล่มสักวิทยาคมที่เรียนวิชาการอ่าน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดพฤติกรรมการเรียนแบบพึ่งพาตนเองและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นรวมทั้งแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาที่พัฒนาขึ้น โดยครูผู้รับผิดชอบรายวิชาการอ่าน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test และการจำแนกประเภททั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาในรายวิชาการอ่าน

ผลการวิจัยในระยะนี้ มีดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยใช้ t-test มีจำนวนผู้เรียนรายวิชาการอ่านจำนวน 40 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมของผู้เรียนที่เรียนแบบพึ่งพาตนเองก่อนและหลังเรียน

ระยะเวลาในการวัด	\bar{x}	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	3.01	0.45	21.103	.000
หลังเรียน	4.33	0.47		

จากตารางที่ 16 พบว่า พฤติกรรมการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

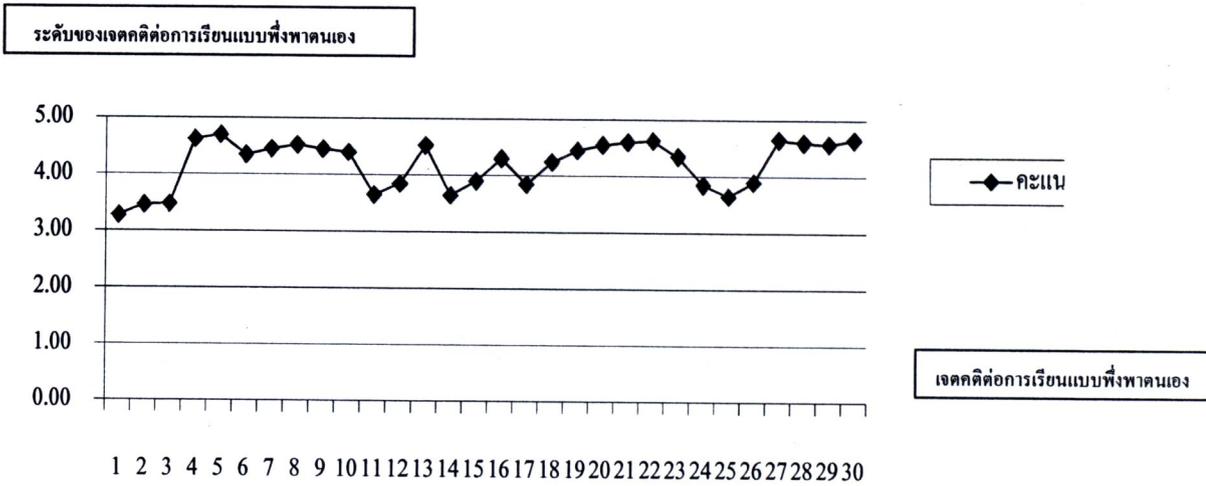
3.2 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-18 ผลจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงค่าร้อยละ ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน

คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้สูงสุด	คะแนนที่ได้ต่ำสุด	คะแนนร้อยละ	จำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์คะแนนที่กำหนด	
				จำนวน	ร้อยละ
100	93	66	60	40	100

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้เรียนได้คะแนนที่ได้ต่ำสุด 66 คะแนน และคะแนนที่ได้สูงสุด 93 คะแนน โดยทุกคนสามารถผ่านเกณฑ์คะแนนมาตรฐานที่กำหนดไว้

3.3 ผลจากการประเมินเจตคติต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง พบว่า ผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ยเจตคติหลังเรียนอยู่ในระดับมากโดยมีค่า S.D. = 0.74 แสดงเป็นกราฟได้ดังนี้

ภาพที่ 15 แสดงกราฟค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง หลังเรียนเป็นรายข้อ

3.4 ผลการสัมภาษณ์ สอบถามผู้เรียน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองเป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษการสอนที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น โดยมีความคิดเห็นที่สามารถนำไปใช้ได้กับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และทุกรายวิชา รวมทั้งมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองดังนี้

3.4.1 การกระตุ้นความสนใจในการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความพร้อมในการเรียนมากขึ้น ทำให้ง่ายต่อการเรียน ทราบว่าผู้เรียนมีความสนใจที่จะอ่านสาระในแนวใด มีความรู้และเข้าใจถึงเป้าหมาย ทิศทางและความสนใจในการเรียนตามความสามารถของตนเอง

3.4.2 การให้องค์ความรู้ ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ สนับสนุนและให้องค์ความรู้ในเรื่องของการอ่านและการอ่านเชิงลึกทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่านเชิงลึกและแนวปฏิบัติที่จะใช้ประโยชน์จากการเรียนแบบพึ่งพาตนเองเป็นการพัฒนาผู้เรียนเข้าสู่วงจรของการเสาะแสวงหาความรู้จากการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการศึกษาค้นคว้าของตน ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ เต็มใจและมีความสามารถปฏิบัติและตัดสินใจในการเรียน ผู้เรียนมีเป้าหมายและแนวทางในการเรียนที่ชัดเจน มีรูปแบบระเบียบแบบแผนในการเรียนมากขึ้น ผู้เรียนได้พัฒนาความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา การบริหารตนเองตามความสามารถ ถนัด

3.4.3 การส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย เป็นการปฏิบัติของผู้เรียนในการเลือกเรื่องอ่านตามความสนใจ โดยอาศัยกลวิธีของตนในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง พร้อมทั้งนำเสนองานและสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ต่อผู้สอนและชั้นเรียนสามารถนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในชั้นเรียนได้ ผู้เรียนนำเสนอเรื่องที่หลากหลายตามความสนใจเป็นสิ่งที่ดีมาก ทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีความสนใจในด้านใด ฝึกความกล้าแสดง ทำให้ผู้เรียนทั้งชั้นได้ทั้งความรู้ ความสนุกสนาน และมีความภูมิใจในความสำเร็จของตน ทั้งนี้ ครูผู้สอนเพียงคอยติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นระยะเนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองในระดับที่ไม่เท่ากัน อาจต้องพึ่งพาอาจารย์ผู้สอนในระดับหนึ่ง

3.4.4 การประเมินผลของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองที่พัฒนาขึ้นในตัวผู้เรียน โดยผ่านทางกรอ่านเชิงลึก ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการประเมิน มีความสามารถในการประเมินตนเองมากขึ้น มีการประเมินโดยเพื่อนและอาจารย์ซึ่งเป็นการประเมินทั้งในด้านผลการเรียนและวิธีการเรียน ด้วยวิธีการประเมินหลากหลายรูปแบบ ผู้เรียนได้ฝึกสะท้อนและวิเคราะห์เหตุผลที่ทำให้ผลการเรียนบรรลุหรือไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมาย และทราบแนวทางการปรับปรุงตนเองรวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะแก่เพื่อนในการปรับปรุงด้วย

สรุปภาพรวมของผลการจัดการเรียนรู้ในระยะที่ 3

1. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี ระดับพฤติกรรมกรเรียนแบบพึ่งพาตนเองนั้นเพิ่มสูงขึ้นระดับการอ่านได้รับการพัฒนาขึ้นมากเป็นที่น่าพอใจ ผลรวมการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานดีขึ้น และจากการสัมภาษณ์ ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าจากการที่ได้ศึกษาแบบพึ่งพา ในการอ่านจะรู้แนวทางในการอ่าน การสรุปเรื่องที่อ่าน ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการอ่านมากขึ้นของตนเอง เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น นอกจากนี้ เพื่อนมีส่วนช่วยการเรียนรู้ได้มากโดยเฉพาะในการตรวจสอบงานซึ่งกันและกันและมีความเห็นว่าบทบาทผู้สอนมีความเหมาะสมแล้ว คือ เข้ามามีส่วนร่วมเมื่อจำเป็น นอกจากนี้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ก็สามารถเป็นที่พึ่งได้ สำหรับผู้เรียนอีกส่วนหนึ่งให้ข้อมูลว่า การคำนึงถึงเกณฑ์ต่าง ๆ ในการประเมินงาน การนำเสนองาน ให้มีคุณภาพนั้น สามารถทำได้บ้างแล้ว โดยเฉพาะการช่วยเหลือชี้แนะของผู้สอนอย่างใกล้ชิด ทำให้ผู้เรียนคลายกังวลได้มาก บทบาทผู้สอนนั้นมีความเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนเห็นว่า การเรียนแบบพึ่งพาตนเองสนับสนุนแนวคิดกรเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักการที่ถูกต้อง ได้ปฏิบัติงานจริง ได้สร้างงานอ่านที่พึงพอใจ ได้มีโอกาสใช้ข่าวสารเทคโนโลยี ใช้แหล่งกรเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ กระบวนการที่ดี ได้รู้จักตัวเอง ได้ผลการพัฒนากรเรียนรู้ที่ดี ซึ่งตนเองรู้สึกพอใจมาก โดยผู้เรียนส่วนหนึ่งบอกว่า เมื่อเห็นผลงานในแฟ้มแล้วรู้สึกภูมิใจมาก

2. ความสามารถในการใช้คำศัพท์ของผู้เรียน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วผู้เรียนที่อ่านมากจะได้เปรียบในเรื่องของการใช้คำศัพท์และรูปประโยคต่าง ๆ ซึ่งการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ จะช่วยผู้เรียนได้มาก

3. การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนเป็นทางเลือกหนึ่งของผู้เรียนทั้งนี้ ผู้เรียนที่ไม่ใช้เทคโนโลยี ไม่ได้หมายความว่า จะเรียนรู้อย่างมีคุณภาพไม่ได้ ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างที่ตนเองต้องการ

จากผลการวิจัยในระยะที่ 3 ที่พบว่า ผู้เรียน ร้อยละ 100 สามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในการพัฒนาความสามารถในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง แสดงว่าสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีหลักฐานเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณที่บ่งบอกถึงความสำเร็จในการพัฒนาความสามารถในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง

3.5 ผลการประเมินรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

จากการขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในรายวิชาการอ่าน ผู้วิจัยประเมินรูปแบบโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ ดังแสดงในตารางที่ 18 สรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 18 แสดงผลการประเมินรูปแบบโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้

ลำดับ	เกณฑ์การประเมินรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อสร้างผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง	ผลการประเมินรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบ พึ่งพาตนเอง
1	คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองก่อนเรียน	คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
2	ผู้เรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 60	ผู้เรียนร้อยละ 100 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองผ่านเกณฑ์คะแนนมาตรฐานที่กำหนด
3	คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก	คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองอยู่ในระดับมาก

จากการประเมินรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้พบว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองที่นำไปใช้ขยายผลในรายวิชาการอ่าน สามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามที่ต้องการคือมีพฤติกรรมในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองสูงขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีเจตคติต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนอยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ

4. อภิปรายผลการวิจัย

4.1 การสังเคราะห์ร่างต้นแบบรูปแบบการสอน

การสังเคราะห์ร่างต้นแบบรูปแบบการสอน ใช้การวิจัยเชิงสำรวจในการวิเคราะห์สภาพและต้องการการจัดการเรียนการสอนและกำหนดสาระเบื้องต้นในการพัฒนา วิธีการที่ผู้วิจัยใช้ที่สำคัญ คือการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง โดยใช้กลวิธีอ่านเชิงลึก ประกอบกับการศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ โดยการวิเคราะห์แนวคิดในการจัดการเรียนการสอน ศึกษาและวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้สอนที่มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ และสัมภาษณ์ผู้เรียน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการสอนที่ชัดเจนทั้งในแง่ปัญหา และความต้องการจำเป็นของโรงเรียน ทำให้ได้ทิศทางในการพัฒนารูปแบบการสอนชัดเจนขึ้น

จากนั้นจึงได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนแนวคิดของนักการศึกษาหลายๆ ท่าน อาทิ Joyce and Weil (1996) และเมื่อทำความเข้าใจกระบวนการในการพัฒนารูปแบบเสร็จแล้วจึงศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน เช่น แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เกิดจากผู้เรียน ขึ้นต่อมาจึงกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนแล้วจึงเขียนรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบให้ชัดเจน เพื่อสร้างเป็นรูปแบบการสอนฉบับร่าง พร้อมทั้งจัดทำเอกสารประกอบการเรียน การสอนเพื่อนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบการเรียน การสอนว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี นอกจากนั้นยังได้นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข รูปแบบและเอกสารประกอบการเรียนการสอนทำให้ได้คำตอบที่ชัดเจน นำไปสู่การร่างต้นแบบรูปแบบการสอนที่เป็นระบบ ถูกต้อง เหมาะสม แล้วจึงทำไปทดลองใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ของรูปแบบการสอนว่าสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

4.2 การพัฒนารูปแบบการสอน

การพัฒนารูปแบบการสอนเป็นการพัฒนาขึ้นจากผลการศึกษาบริบท การศึกษาทฤษฎีแนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำมากำหนดเป็นองค์ประกอบและนำมาสังเคราะห์ความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่งกันและกัน จากนั้นได้พัฒนารูปแบบการสอนโดยนำไปใช้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 40 คน โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (classroom action research) แบ่งเป็น 3 วงจรปฏิบัติการ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของกระบวนการ ขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ในการพัฒนารูปแบบการสอนมีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

4.2.1 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก มีองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอนครบถ้วนมีความสอดคล้อง เหมาะสม ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการสอนที่ดี ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ เป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการศึกษาบริบท กรอบแนวคิดทฤษฎี และได้ผ่านขั้นตอนการดำเนินการสร้างอย่างเป็นระบบ รูปแบบการสอนนี้ได้มาจากการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน คือ การเรียนแบบพึ่งพาตนเอง แนวคิดการอ่านเชิงลึก แนวคิดการจัดการเรียนสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทฤษฎีสรรคินิยม ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม รูปแบบการเรียนการสอนจากแนวคิดของ Krashen's Monitor Model ตาม Theory of Second Language Acquisition 2) จุดมุ่งหมาย รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนซึ่งเป็นนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาไทยสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองให้สูงขึ้น 3) เนื้อหาสาระ เนื้อหาสาระของรูปแบบการสอนเป็นการประยุกต์ผสมผสานแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านเชิงลึกกับการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียน โดยผู้เรียนเป็นผู้เลือกเนื้อหาสาระตามที่ตนต้องการจะอ่าน จะประกอบด้วยสาระที่คล้ายคลึงกันอยู่ภายใต้หัวข้อเดียวกันที่ผู้เรียนสนใจ 4) กิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สังเคราะห์ขึ้นมี 4 ตอนดังนี้ (1) ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจในเรียนและสร้างความเชื่อมั่นในการเรียน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการสอนที่ให้ัมโนทัศน์ในการเรียนรู้อย่างกว้างล่วงหน้า (Joyce & Weil, 1996) (2) ขั้นตอนที่ 2 ให้องค์ความรู้ ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ สนับสนุนและให้องค์ความรู้ในเรื่องของการอ่านและการอ่านเชิงลึกตามแนวการสอนตรงของ Eggen และ Kauchak (2001) (3) ขั้นตอนที่ 3 ส่งเสริมความสามารถทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย เป็นการประยุกต์แนวคิดของการสอนตามแนวทางการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Gagnon & Coolay, 2000) (4) ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการประเมินผลของการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองที่พัฒนาขึ้นในตัวผู้เรียนโดยผ่านทาง การอ่านเชิงลึก 5) ประเมินผล การประเมินผลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือการประเมินระหว่างเรียน (Formative test) และการประเมินผลหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอน (Summative test) 6) บทบาทผู้สอนและผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง จะมีโครงสร้างบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนที่ยืดหยุ่น 7) การนำรูปแบบการสอนไปใช้ การจัดการเรียนสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกในโรงเรียนมัธยมศึกษาสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนซึ่งถือเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีองค์ประกอบของการสอนที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงลึกดังกล่าวนี้จึงทำให้ได้รูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านเชิงลึกให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

4.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้

เป็นเอกสารที่นำไปใช้ในสถานการณ์การเรียนการสอนจริง ประกอบด้วย สารสำคัญ/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/ จุดประสงค์การเรียนรู้/คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สารการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้/สื่อ/แหล่งเรียนรู้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการสอนเหมือนกันทุกแผน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เห็นประโยชน์และกระบวนการเรียนรู้ที่จะสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง โดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก ตลอดจนสามารถนำผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ได้ สถานการณ์อื่น ๆ ด้วยการปฏิบัติซ้ำ ๆ ดังทฤษฎีเชื่อมโยงของ ธอร์นไคค์ (Thorndike) ในเรื่องกฎของการฝึกหัดที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง การฝึกซ้ำ ๆ หรือการกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจ จะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทน ถาวร

4.3 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน

การพัฒนาประสิทธิภาพรูปแบบการสอน โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (classroom action research) วงจรปฏิบัติการ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของกระบวนการ ขั้นตอนของรูปแบบการสอน ต่อการสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง โดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกการดำเนินการพัฒนาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนจากความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง ร่วมกันแก้ปัญหาและปรับปรุงขั้นตอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนา รูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ ผลการพัฒนาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

4.3.1 ผู้เรียนที่เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้โดยมีคุณลักษณะในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ประเมินได้จากแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนแบบพึ่งพาตนเองภายใต้กรอบแนวคิดของ Fenner และ Newby (2000) ผลการวิจัยจึงยืนยันได้ว่ารูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาคุณลักษณะในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองให้สูงขึ้นได้ ทำให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเลือกเรียน มีความรับผิดชอบ การคิดแก้ปัญหาและคิดวิเคราะห์ซึ่งมีความซับซ้อน ผู้เรียนสามารถสะท้อนความนึกคิด กำหนดเป้าหมาย วางแผน ประเมินผล เลือกใช้รูปแบบ กลวิธี กิจกรรมในการเรียน อุปกรณ์ สื่อ แหล่งค้นคว้า ครูผู้สอนเป็นเพียง ผู้อำนวยความสะดวก สอดคล้องกับแนวคิดของ Knowles (1975) Guglielmino (1977) Candy (1991) และ Hiemstra (1994) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบพึ่งพาตนเองเป็นลักษณะที่สามารถพัฒนาให้สูงขึ้นได้และ

สามารถพัฒนาได้สูงสุดเมื่อมีการจัดสภาพการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยผู้เรียนสามารถเลือกเรื่องอ่านที่เป็นแนวเดียวกันตามความสนใจ สามารถสะท้อนความรู้ตื้นึกคิดของผู้เรียนเอง กำหนดเป้าหมายในการเรียน วางแผนในการเรียน ประเมินผลในการเรียนรู้ใช้รูปแบบและกลวิธีการเรียนรู้ เลือกอุปกรณ์สื่อและกิจกรรมในห้องเรียน เลือกแหล่งค้นคว้า ได้

4.3.2 ผู้เรียนร้อยละ 100 มีคะแนนผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (ร้อยละ 60) เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Kyongho และ Nation (1989) ที่ศึกษาเปรียบเทียบการอ่านเรื่องที่เป็นแนวเดียวกัน กับเรื่องที่ไม่เป็นแนวเดียวกัน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่าการอ่านเรื่องที่เป็นแนวกันมีคำศัพท์ที่ซ้ำ ๆ กันนั้นจะช่วยให้ผู้อ่านลดปัญหาในเรื่องที่ต้องศึกษาคำศัพท์ใหม่ที่มีมากเกินไป และผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้จากกรอ่านเรื่องที่เป็นแนวเดียวกันหรือการอ่านเชิงลึก และ การวิจัยของ Krashen (2004) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านภายใต้หัวข้อเรื่องเดียวกันพบว่า การอ่านเรื่องที่เป็นแนวเดียวกัน สัมพันธ์กัน นั้นช่วยลดปัญหาในการอ่านเนื่องจากผู้อ่านมีพื้นความรู้เดิม มีความจำที่คงทนในสิ่งที่ตนเองอ่าน ดังนั้น พอจะสรุปได้ว่าผู้เรียนจดจำสาระได้ดีมากขึ้นจากการอ่านเชิงลึก ซึ่งนำไปสู่ความรู้ความสามารถในการเรียนภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้อง Rakchanok Seangpakdeejit (2002) ที่ศึกษาการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพโดยการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง พบว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อกระบวนการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง มีความเชื่อมั่นว่ากระบวนการนี้สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านให้ดีขึ้น สอดคล้อง Benjawan Chaiwicha (2006) ที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้เรียนที่เรียนแบบพึ่งพาตนเองกับการพัฒนาการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่าผู้เรียนสามารถฝึกฝนให้สามารถเรียนแบบพึ่งพาตนเองได้ และการเรียนแบบพึ่งพาตนเองสามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านทั้งในระดับประโยคและอนุเจตได้และผลจากการตอบแบบสอบถามและความคิดเห็นปลายเปิด พบว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมกรเรียนแบบพึ่งพาตนเอง และพึ่งครูน้อยลง ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลที่ต้องการได้ตลอดเวลาและสามารถฝึกฝนทักษะทางภาษาที่ต้องการด้วยตนเอง

4.3.3 ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อการเรียนแบบพึ่งพาตนเองหลังเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$, S.D. 0.55) สอดคล้องกับ Dickinson (1987) ที่กล่าวว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

เพราะว่าผู้เรียนไม่ถูกบังคับให้เรียนหรือทำงาน โดยครูผู้สอน และวิธีการสอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางด้านภาษาสอดคล้องกับการศึกษาของ Uantrai and Kobkoi (2001) ที่กล่าวว่าผู้เรียนมีความพอใจในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองมีความมั่นใจมากขึ้นในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม กล่าวแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน นอกจากนี้ทักษะในการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง เจตคติ และลักษณะนิสัยใฝ่รู้ที่ค่อย ๆ สูงขึ้นเรื่อย ๆ มีผลต่อความสำเร็จของการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับแรงจูงใจภายในต่อการเรียน โดยองค์ประกอบของแรงจูงใจภายในประกอบด้วย การได้เรียนตามความสนใจในสถานการณ์ที่ทำทนาย การเรียนที่มีอิสระ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Langston (1990) ที่ศึกษาเปรียบเทียบระดับการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรัฐศาสตร์ในระดับวิทยาลัย ซึ่งพบว่านักเรียนที่เรียนแบบพึ่งพาตนเองมีความพึงพอใจที่มีอิสระในการเรียน ไม่มีความกดดัน มีโอกาสได้เลือกหรือสร้างทางเลือกที่หลากหลาย มีโอกาสได้กำหนดจุดประสงค์การเรียน และประเมินการเรียนของตนเองรวมทั้งได้รับผิชอบในการเรียนของตนเอง

4.3.4 พฤติกรรมการเรียนแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีขึ้นไป ซึ่ง Grow (1991) กล่าวว่าผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองนี้จะเป็นผู้ที่มีทักษะและความรู้พื้นฐานในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมและความสามารถที่จะศึกษาหาความรู้ได้ โดยการได้รับการแนะนำจากอาจารย์เมื่อต้องการผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้เรียนมี พฤติกรรมการเรียนแบบพึ่งพาตนเองในระดับมากที่สุดหลายด้านด้วยกัน อาทิ การกำหนดเป้าหมายในการเรียน การวางแผนในการเรียน การประเมินผลในการเรียนรู้ การใช้รูปแบบและกลวิธีการเรียนรู้ การเลือกอุปกรณ์สื่อและกิจกรรมในห้องเรียน การเลือกแหล่งค้นคว้านอกห้องเรียน ทั้งนี้ เป็นเพราะรูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองจะมีขั้นตอนให้ผู้สอนได้ฝึกทักษะผู้เรียนการเรียนต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะการสืบค้น ทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการบันทึกอนุทิน ทักษะการรวบรวมข้อมูล ทักษะการเรียนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือ และทักษะการนำเสนอผลงานทั้งในรูปเอกสารและการรายงานหน้าชั้นเรียน และทดลองเรียนแบบพึ่งพาตนเองในชั่วโมงแรกของการเรียนการสอนโดยการแนะนำอย่างใกล้ชิดจากผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย พร้อมทั้งมีคู่มือผู้เรียนประกอบ อีกทั้งในการเรียนจะมีส่วนที่ให้ผู้เรียนประเมินตนเองหลังสิ้นสุดการเรียนในแต่ละระยะ และให้เพื่อนประเมินเพื่อน จึงมีผลทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการประเมินตนเองและประเมินผู้อื่น สูงขึ้น นอกจากนี้จากการให้ผู้เรียนจัดทำแฟ้มสะสมงานที่รวบรวมชิ้นงาน รวมทั้งมีการประเมินชิ้นงานทั้งในด้านคุณภาพและความพึงพอใจต่อชิ้นงานแต่ละชิ้นงาน ซึ่งผู้เรียน ส่งอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องของตนเอง จึงสามารถ

ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นได้ และพบว่าผู้เรียนมีระดับการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองในระดับมากในด้าน การสะท้อนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนเอง

อย่างไรก็ตามการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองตามรูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียน แบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองซึ่งยัง ต้องจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามขอบเขตที่หลักสูตรกำหนดไว้จึงทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการ เรียนในระดับหนึ่ง และยังคงพึ่งพาผู้สอนมากน้อยต่างกันตามศักยภาพของแต่ละบุคคล แต่พบว่า ผู้เรียนไม่มีระดับการเรียนรู้ในด้านใดที่อยู่ในระดับต่ำหรือต้องให้ผู้สอนเป็นผู้กำหนดเลย จึงสามารถ สรุปได้ว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองได้ในทุกชั้นตอนตามรูปแบบการสอนแบบพึ่งพา ตนเองแต่ในระดับมากน้อยแตกต่างกันไปตามศักยภาพของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับ Treffinger (1995) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนการสอนให้เรียนแบบพึ่งพาตนเองมีตั้งแต่ระดับที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดจนถึง ระดับที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองได้ระดับสูง และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุภมาศ ทองใส (2546) ที่ศึกษาลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนอาชีวศึกษานอกระบบโรงเรียน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษา เอกชนตามแนวคิดของ Guglielmino (1977) ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียน อาชีวศึกษามีลักษณะในการเรียนรู้ด้วยตนเองส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คือมโนคติของตนเองใน ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ ความรักในการเรียน ความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง การเปิดโอกาสต่อการเรียน การมองอนาคตในแง่ดี และด้านความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ลักษณะ การเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนจะแตกต่างกันตามเพศ อายุ สาขาวิชาชีพ ระดับการศึกษา ก่อนเข้าเรียน และการทำงานระหว่างศึกษา

4.3.5 รูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองจากการศึกษาวิจัยตาม ชั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองทำให้พบจุดเด่นของ รูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ดังนี้

1) เป็นรูปแบบการสอนที่มีหลักการชัดเจนในการให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือก เรียนได้ตามความต้องการ โดยเป็นอิสระจากการกำหนดของผู้สอน แต่ยังคงอยู่ภายใต้ขอบเขตที่หลักสูตร จะสามารถให้อิสระและทางเลือกต่าง ๆ ได้ เนื่องจากเป็นการศึกษาในรูปแบบการสอนเพื่อสร้าง เสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองซึ่งสอดคล้องกับ White (1996) และ Chantarasorn et al. (2003) ที่ กล่าวว่า การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองนั้นผู้สอนเป็นเพียงผู้สนับสนุนหรือที่ปรึกษาเพื่อที่จะส่งเสริมให้ ผู้เรียนตั้งใจและสามารถเรียนรู้ภาษาได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ขบวนการเรียนรู้ผู้สอนจะเป็นเพียงผู้คอย ให้คำแนะนำ ผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบ วางแผน ดำเนินการเรียนรู้และวัดผลการเรียน เลือกลงโทษที่ เหมาะสมกับตนเอง (Dickinson, 1993, Ding 2000, Thanasoulas, 2000)

- 2) ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนแต่ผู้เรียนสามารถดำเนินการเรียนไปได้พร้อม ๆ กันนั้น เนื่องจากในช่วงเริ่มต้นของการเรียนแบบพึ่งพาตนเอง ผู้เรียนจะร่วมกันกำหนดเป้าหมายในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนเข้าใจและรับทราบตรงกันว่าผู้เรียนสามารถหรือควรปฏิบัติสิ่งใดในชั้นเรียนได้
- 3) รูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นการเรียนที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนของตนเองเป็นอย่างมาก จึงทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นตลอดกระบวนการเรียน ผู้เรียนเป็นผู้คิดเอง ทำเอง และแก้ปัญหาเอง เกิดความรู้จากการใช้ความคิดระดับสูง ได้แก่ การให้เหตุผล การคิดแก้ปัญหา และการคิดวิเคราะห์ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้อย่างมีความหมายและสามารถจดจำได้อย่างยาวนาน สอดคล้องกับ Dam (1990) ที่กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองนั้นต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียนเป็นอย่างยิ่ง
- 4) การเรียนตามรูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนับเป็นการเรียนที่มีวิธีการกับการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถวางแผนดำเนินการเรียนและประเมินการเรียนได้แบบพึ่งพาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพเป็นรูปแบบการสอน เป็นไปตามความต้องการของหลักสูตรในมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง มีความพยายามในการศึกษาและฝึกปฏิบัติทักษะเกี่ยวกับวิชาชีพ ให้มีความชำนาญ และสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพบริบทที่เปลี่ยนแปลงได้
- 5) ขั้นตอนการเรียนตามรูปแบบการสอนเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นที่ให้ผู้เรียนได้เลือกเนื้อหาในการเรียนเอง นั้นสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การคัดเลือกเนื้อหาที่เป็นที่ยอมรับของ Zias (1976) ที่มีเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหาที่ดีคือเนื้อหานั้นจะต้องสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนมีความถูกต้องทันสมัย
- 6) รูปแบบการสอนการเรียนแบบพึ่งพาตนเองเป็นการเรียนที่ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์การเรียนของตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ Borich (1992) คือ การเรียนแบบพึ่งพาตนเองทำให้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมในการเรียนที่ดีขึ้น เช่น มีการค้นคว้าก่อนเข้าห้องเรียน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนผู้สอนและผู้เรียนด้วยกันเองดีขึ้น มีความสุขในการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน